VATRA

FOAIE ROMÂNEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE

Ian.-Apr.1989 XXXIX,1 D - 7800 FREIBURG
Nr.183 Münchhofstr.12

LA 130 DE ANI DE LA UNIREA PRINCIPATELOR

- Aşezaţi precum suntem în mijlocul îndoitului despotism al Europei şi al Asiei,să ne dăm împreună frăţeasca şi ajutătoarea mână de unire şi să zicem cu toţii: Trăiască Moldova,Trăiască Valahia.Dar învrednicească-ne Dumnezeu ca să putem striga într´o zi: Trăiască România Unită! Atunci,fraţilor,soarele luminii va pătrunde şi va împrăştia adâncul întuneric în care zăcem; atunci numai vom fi ceea ce trebue să fim,adică fiii unei singure şi puternice Moşii.În visurile mele,înflorit se arată viitorul României.Suntem milioane de Români risleţiţi! Ce ne lipseşte ca să ajungem un neam tare? Unirea,numai Unirea! Să trăiască dar unirea Românilor! (Costache Negri,1848)

- Noi voim unirea pentrucă suntem acelaş popor,pentrucă avem aceeaşi obârşie, acelaş nume,aceeaşi limbă,aceeaşi religie,aceleaşi tradiţii,aceleaşi moravuri, aceleaşi aşezăminte,aceleaşi legi şi obiceiuri,aceleaşi năzuinţe,aceleaşi interese,aceleaşi nevoi de întâmpinat şi aceleaşi speranţe ce ne leagă sufletul, aceleaşi meniri de îndeplinit; pentrucă nici un hotar nu ne desparte; pentrucă totul ne apropie şi nimic nu ne deosebeşte,afară doar de reaua voinţă a acelora care voesc să ne vadă dezuniţi şi slabi. (Dimitrie Brătianu)

- Românii din Transilvania numai la Principate privesc,numai de aici aşteaptă semnul,de aici îşi văd scăparea. (Alexandru Papiu Ilarian)

- Alexandru Ioan Cuza,ales la Iaşi în unanimitate,5 Ian.1859,Domn al Moldovei:

Jur în numele prea sfintei Treimi şi în faţa ţării mele,că voi păzi cu sfinţenie drepturile şi interesele Patriei,că voi fi credincios Constituţiei în textul şi în spiritul ei,că în toată domnia mea voi priveghea la respectarea legilor pentru toţi şi în toate,uitând toată prigonirea şi toată ura,iubind de o potrivă pe cel ce m´a iubit şi pe cel ce m´a urît,neavând dinaintea ochilo mei decât binele şi fericirea naţiei române!-

- Discursul lui Mihail Kogălniceanu cu acest prilej:

După una sută cincizeci şi patru de ani de dureri,de umiliri şi de degradaţie naţională,Moldova a reintrat în vechiul ei drept,consfinţit prin capitulaţiile sale,dreptul de a-şi alege pe capul său,pre Domn.Prin înălţarea Ta pe tronul lui Ştefan cel Mare,s´a înălţat însăşi naţionalitatea română.Alegându-Te de capul său,neamul nostru a voit să împlinească o veche datorie către familia Ta, a voit să-i răsplătească sângele strămoşilor Tăi,vărsat pentru libertăţile publice.Alegându-Te pe Tine Domn în ţara noastră,am voit să arătăm lumii ceea ce toată ţara doreşte: la legi nouă,om nou.

O Doamne! Mare şi frumoasă îţi este misia.Constituţia din 7 August ne însămnează o epocă nouă,şi Măria Ta eşti chemat să o deschizi! Fii dar omul epocei; fă ca legea să înlocuiască arbitrarul; fă ca legea să fie tare,iar Tu,Măria Ta, ca Domn,fii bun,fii blând; fii bun mai ales cu acei pentru cari mai toţi domnii trecuţi au fost nepăsători sau răi! Nu uita că dacă cincizeci de deputaţi Te-au ales Domn,însă ai să domneşti peste două milioane de oameni! Fă dar ca domnia Ta să fie cu totul de pace şi de dreptate; împacă patimile şi urile dintre noi şi reîntrodu în mijlocul nostru strămoşeasca frăţie.Fii simplu,Măria Ta,fii bun, fii domn cetăţean; urechea Ta fie pururea deschisă la adevăr şi închisă la minciună şi la linguşire.Porţi un frumos şi scump nume,numele lui Alexandru cel Bun.Să trăeşti dar mulţi ani,ca şi dânsul; să domneşti ca şi dânsul,şi fă,o doamne! ca prin dreptatea Europei,prin desvoltarea instituţiilor noastre,prin simţimîntele Tale patriotice,să mai putem ajunge la acele timpuri glorioase ale naţiei noastre,când Alexandru cel Bun zicea ambasadorilor împăratului din Bizanţ că România nu are alt ocrotitor decât pe Dumnezeu şi sabia sa!-

- Marile Puteri hotărîseră să fie câte un Domn în fiecare ţară; patriotismul cald şi luminat al celor care au pus interesul ţării mai presus de interesele locale sau personale a ştiut să treacă peste această piedică şi să realizeze prima Unire,prima biruinţă a luptei de integrare naţională.Mai tare decât pie-

dicile, decât amenințările, decât interesele materiale a fost ideia. "Biruit-a gândul", cum spune Miron Costin. (Constantin C.Giurecu)

- În Iaşi, la auzul veştii că domnitorul Cuza fusese ales, la 24 Ianuarie, domn şi al Munteniei, bucuria isbucni puternică şi neoprită: se înlătură pentru moment cu totul din conştiinţă perspectiva decăderii oraşului; entuziasmul era ne mai văzut, ne mai pomenit. Hora unirei se juca iarna, prin zăpadă, în faţa otelului Petrea Bacalu (astăzi otelul Traian, în piaţa Unirei). Din toate ţinuturile Moldovei, din toate târgurile mari şi mici veneau mii şi mii de telegrame; urările nu se mai curmau între deputaţii munteni şi moldoveni. Mitropoliţii, episcopii, vlădicii făceau rugăciuni ca să mulţumească lui Dumnezeu că dorinţele lor, unirea Principatelor, se împliniseră. (V.A.Florescu)

- Primirea Domnului în Bucureşti fu o serbare poporană precum nu se mai văzuse poate niciodată în ţările române. Poşte întregi înainte de barieră, aştepta o mulţime nesfârşită de popor. Calea Mogoşoaei era înţesată de lumea ce se suise până pe acoperemîntele caselor. Careta Domnului era dusă în triumf, şi strigătele de bucurie ale întregului popor, unite cu sunetele muzicei şi cu acele ale clopotelor, umplea văzduhul. Însămnat lucru era însă că aceste arătări nu erau nici comandate, nici impuse; erau izbucnirea neoprită a simţimîntului poporan, entuziasmul dus până la delir al unei mulţimi cuprinsă de încântare, pentru triumful dreptei sale cauze. (A.D.Xenopol)

- Nimeni nu se va mai putea opune ca faptul uimitor ce s'a realizat la poalele Carpaţilor să nu se înfăptuiască şi la poalele Alpilor! (Cavour către Vasile Alecsandri). Victor Emanuel, către acelaş ambasador: Comunică complimentele mele cele mai afectuoase principelui Cuza şi spune-i din parte-mi că toate şcolile civile şi militare ale regatului meu sunt deschise pentru Români, cari vor fi primiţi în ele ca fraţi".

- Eu voi fi totdeauna cu Ţara pentru Ţară, fără altă ţintă decât voinţa naţională şi marile interese naţionale. Sfătuim şi îndemnăm pe toţi compatrioţii noştri, de or ce stare şi condiţie, să uite desbinările şi urele trecute. Numai pacea dintre noi, numai iubirea dintre fiii aceleaşi Ţări şi Naţii, numai o deplină armonie între toate clasele societăţii, întrunind aşa toate puterile, poate să ne întărească - şi aşa, şi guvernământul şi poporul mână'n mână să ridicăm Patria noastră din căderea în care au adus-o nenorocitele întâmplări ale trecutului. (Alexandru Ioan Cuza) -Atunci, ca totdeauna, s'au găsit şi oameni cari să nu vadă dincolo de băierile pungii, opunându-se reformelor de interes obştesc. Când Kogălniceanu vine cu legea împroprietăririi, unii boieri îl iau în rîs: "Ce, voi bonjuriştii aţi venit cu pământ dela Paris? Ce pământ împărţiţi?" Replica a fost promptă: "Cinstiţi boieri şi agale, de unde aveţi pământul? nu cumva aţi venit cu el din Fanar?"... Marea mulţime s'a purtat însă admirabil. Barbu Catargiu blestema în Adunare pe cei ce-ar încerca să lucreze la desfacerea Unirii şi susţinea deviza "Totul pentru Patrie, nimic pentru noi".

- Unirea Moldovei cu Muntenia, crearea unei oştiri naţionale, trei milioane de clăcaşi făcuţi proprietari şi înzăstraţi cu toate drepturile politice, înapoirea către ţară a unei cincimi din pământul ei uzurpat de un cler străin, promulgarea unui cod întemeietor al egalităţii civile, constituirea unei biserici naţionale, instrucţia publică făcută gratuită şi obligatorie, concesia unor mari lucrări publice: drumuri, poduri, căi ferate, în sfârşit autonomia ţărei, - iată roadele vremii lui Cuza Vodă, de el însuş arătate într'o scrisoare către urmaşul său (1870)..

- De-acum: Ziua nu mai e departe   Vă treziţi din nepăsare
Ora-e-aproape de sunat,   Şi treceţi peste Carpaţi! (P.Angelescu)

&& La Nieder-Olm, în Germania, s'a săvârşit Sâmbătă 21 Ianuarie, în cercul restrâns al familiei, botezul fiicei Doamnei şi D-lui Dr.Sandu Bidian, Maria Ştefania, oficiant fiind mons.Octavian Bârlea, iară naş D-na Dr.Lizi Corbu.-

&& Sâmbătă după masă, 28 Ianuarie, s'au cununat, în Catedrala Română Ortodoxă din Freiburg, drd.Sorin Petcu cu d-ra dr.Ileana Daniela Bălbărău. Oficiant, pr.vicar D.Em.Popa; naşi, D-na şi pr.Damian Ionescu din Geneva; strana: baritonul Cosmescu, Tatiana Miron, pr.dr.Schirmer, soţii Vălimăreanu. Printre participanţii ce umpleau biserica, veniţi din Germania, Elveţia şi Franţa: familiile dr.Corbu, dr. Pârvulescu, maior Păunescu, dr.Stancu, prof.Gurău, ing.Ionescu, Moll, Popescu-Zürich, Al.Popa, Nicoriuc, Liciu, dna dr.Bender, dr.Stroe, Ciupenic, etc. Recepţia, până după miezul nopţii, în sala bisericii evangelice din Müllheim. Mirele va fi în curând hirotonit, în cadrul Episcopiei Române libere din Europa centrală.-

&& Diaconul Florin Lupuleasa a fost hirotonit la Lungro, în sudul Italiei, de către episcopul unit de-acolo, italo-albanezul Lupinacci. Părintele Lupuleasa e căsătorit şi locueşte la München. Îi urăm spor "întru cele bune şi de folos"!-

ENIGMA GORBACIOV

Atenţia planetei e concentrată azi asupra acestui rus între ruşi,frumuşel la chip şi rotofei,însemnat din naştere ca'n zodiac dar tobă de "idei","revoluţionare" pentru lumea pe care o duce de căpăstru însă fără nimic original pentru ceilalţi,căci "noutăţile" îndrăsnite de el sunt în lumea liberă,de mult timp, obişnuinţe de fiecare zi.Toţi îi privesc cu atenţie încordată cel mai mic gest, să nu le scape vreun amănunt prevestitor de lucruri epocale.Dacă "tuşeşte" Gorbaciov,dacă strănută,se'ncruntă,zâmbeşte făţiş,sau piezis,păşeşte cu Raissa de mână,sau altfel,- totul este cu grije comentat,în toate amănuntele,iar hatârul de-a pomeni,fie şi printre dinţi,democraţia,stârneşte o delirantă admiraţie.

Gorbaciov e om dăştept.Dibăcia de a fi ştiut să se strecoare prin hăţişul de intrigi,gelozii,invidii,lucrături şi crime,fără a se fi şifonat prea-prea,- pentru a parveni,la o vârstă relativ tânără(e născut la 2 Martie 1931),în vârful piramidei,o demonstrează fără greş.Dar moştenirea preluată e dezastroasă: după 70 de ani de palavre marxiste,el află un popor apatic şi alcoolizat,automat fără voinţă şi iniţiativă,administraţie coruptă,enorme privilegii faţă de o mizerie enormă,naţionalisme retrezite şi sateliţi în fierbere.El voeşte desigur, ca orice muscal ce se respectă,o Rusie "bălşoaie" cât pământul.Ajuns însă în frunte,şi-a dat repede seama de impasul invalicabil în care se găseşte.Economia. la pământ; producţia,excedentară doar în.. armament; administraţia,paralizată; cutremurul din Armenia a demonstrat totala debandadă a serviciilor publice; încurcături belice cam peste tot,declarate sau nu,dar costând miliarde; foame şi ruină,cârpite penibil doar din furtişaguri şi cerşit.Totul pe un vulcan al naţiunilor robite,înăuntrul şi înafara frontierelor,şi al unor religii silite la un concubinaj forţat.În plus,colac peste pupăză,o nomenklatură parazitară,cu trai ca în poveşti,alături de norodul ce se târăşte apatic pe la cozi.În astfel de condiţii,cum să cucereşti lumea? Înaintaşii satrapilor de azi,mongoli sau pravoslavi,- când dădeau de fundul pungii,sau se plictiseau de multele chiolhanuri,porneau la prădăciuni; dar azi nu se mai poate,căci te pândeşte,de peste nori,atomica'n persoană.Cernobilul,cu miile sale de morţi,iradiaţi,cancerabili şi chilometri de humă otrăvită,a contribuit şi el la căscarea ochilor,arătându-i ce-ar însemna,pentru Rusia,războiul nuclear.Mesianismul misiunii ruse nu trebue totuş ratat! Şi-aşa a ajuns Gorbaciov,după profunde meditaţii,să-şi amintească, din strălucitele-i studii de marxism,de povaţa lui Lenin,care preconizează,în astfel de împrejurări,un salutar pas înapoi când vrei să faci doi înainte.Aşa l-a apucat ardoarea pacifistă,- potrivit prilej,totodată,de aruncare a fierului devenit vechi şi înlocuirea lui cu armament "dernier cri".

E vorba,deci,de acelaş obiectiv,vechea obsesie a dominării lumii,realizat însă pe alte căi.Doar strategia e schimbată,fiind înlocuită cu tactica vulpii flămânde faţă de ariciul lipsit de "înţelegere".După eşecul şantajului atomic, şi vădita ineficienţă a partidelor "comuniste" din lumea liberă(de fapt simple agenturi moscovite),mai ţinând cont şi de insuficienţa,cel puţin până'acum,a iţelor oculte,veritabil cal troian în chiar lăuntrul Statelor Unite,gândirea politică a Gorbaciovului e concentrată azi pe două obiective principale,şi interdependente,a căror realizare i-ar aduce,în socoteala lui,tot globul la picioare: dezarmarea Europei şi detaşarea Americii de ea,prin anularea sau caducitatea tratatelor care le leagă.În aceste condiţii,o "înţelegere" cu Europa ar fi mult.. uşurată: lipsită de scutul atomic al Statelor Unite,ea ar cădea ca para mălăiaţă.

Ajuns la aceste inocente concluzii,Gorbaciov s'a şi pus pe treabă,anunţând "generos",dar în speranţa ascunsă de a fi imitat,reducerea unilaterală a forţelor sovietice din Europa prin retragerea a 500.000 soldaţi,10.000 tancuri,800 avioane,6 divizii blindate,etc.De observat,în primul rând,că nimeni nu poate controla veritatea retragerii.Şi chiar de-ar fi reală,se ştie că armele noi cer mai puţin personal şi că,de altă parte,cele ce-ar fi retrase sunt tipuri vechi. Admiţând totuş corectitudinea executării,care ar fi raportul,în acest caz,dintre forţele rămase pe teren? Pe lângă vreo două milioane de soldaţi s'ar mai găsi faţă'n faţă 43.000 tancuri sovietice cu 22.000 tancuri OTAN, 6850 avioane cu 4.380, 36.000 piese de artilerie cu 10.000,etc.,deci o zdrobitoare superioritate pentru sovietici.Bugetul militar rusesc,- în loc să scadă,cum ar fi fost de aşteptat în trâmbiţata euforie pacifistă,a crescut enorm,atingând azi 16% din total,faţă de,să zicem,al Franţei,care abia de atinge 4%! Deci tot asurzitorul zgomot în jurul dezarmării sovietice e numai praf în ochi,camuflând ţinta atingerii vechilor himere ale ţarilor cu alte mijloace.Ce ar mai rămâne dintr'o Europă înfloritoare economic dar fără o forţă militară pe potrivă? Tot potenţialul ei ar deveni,fatal,principalul sprijin al Rusiei în răfuiala ei,finală,cu America!

Dar Gorbaciov a mai anunţat şi spectaculare reforme politice şi economice, căci n'ai cum face saltul suprem de pe o trambulină de foamete,lipsuri şi sufocare.Aceste "liberalizări" ar avea darul de a narcotiza lumea liberă,inducând-o la deschiderea mai generoasă a băierilor pungii,ştiut fiind că această lume n'are dorinţă mai fierbinte decât să-şi continuie în tihnă rumegatul.Vorba romanţei de pe vremuri: Minte-mă şi spune-mi vorbe dragi...

Aici e însă şi un puternic risc,căci,dacă-i dai copilului o jucărie,e greu să i-o mai scoţi din mâini fără sudălmi şi pumni.Gorbaciov îl înfruntă totuşi, căci nu poţi cu pantalonii rupţi în fund şi un popor de sclavi,care,nemaiavând ce pierde,sabotează toată producţia,să te mai împăunezi cu ifose imperiale.A promis deci de toate,ca într'un bâlci electoral: desfiinţarea gulagurilor,dreptul la critică(dar numai pe bază de.. Lenin!),libertate de creaţie,pământ ţăranilor,drept de proprietate,libertate Bisericii,comerţului,pluralitate democratică,liberă circulaţie,paşapoarte la toată lumea,autonomia naţionalităţilor,- într'un cuvânt,democraţie mai abitir ca la vechea Atenă! Pentru credibilitatea libertăţii de opinie,rolurile s'au împărţit şi'n paşalâcurile ţărilor robite, unii nacialnici "aprobând",şi alţii nu,măsurile lui Gorbaciov,- dar masivul export alimentar din România în Rusia nu s'a micşorat nici cu un dram,măcar că Gorbaciov se face că ne-ar plânge de milă... Deşi <u>toată</u> puterea -guvern,partid, miliţie,armată,KGB- e concentrată'n mâna sa,ferit fiind şi de capriciul vreunor alegeri democrate,- de dat,el n'a dat pân'acum nimic,afar'de liberarea câtorva duzini de "gulagişti",toţi ruşi.De remarcat,pe-această linie,că la plenara din Ianuarie 1987,din Comitetul Central au dispărut cam toţi ne-ruşii! Armenii,balticii,georgienii,basarabenii,etc.,au încercat să-l ia în serios,prezentând nişte revendicări -foarte timide de altfel,cum ar fi ceva autonomie,cu fireasca dorinţă a limbilor materne în administraţie şi şcoli.Li s'a răspuns -când n'a apărut poliţia deadreptul!- că asta ar implica modificarea Constituţiei...

Desigur,surprize mai sunt posibile.Un zăgaz s'a rupt - şi nu se ştie unde se pot opri puhoaiele deslănţuite.Dar Gorbaciov,care-şi cunoaşte oamenii,va fi sperând că,odată scopul atins,nu-i greu să astupi breşa,când ai în mână armata şi poliţia.

De ce-i trebuie lui Gorbaciov încrederea străinătăţii? Pentru a-şi scoate ţara din marasm.Îl doare mult soarta mujikului? Pân'acum n'a dat nicio dovadă în acest sens,dar,tocmai pentru atingerea "cuiului" secular,- acum,când s'a convins că nici cu furtul de invenţii,nici cu spionajul şi nici cu complicităţile ştiute nu-l poate atinge,are nevoie,ca trambulină,de o Rusie puternică.Şi-aici nu poate să ajungă fără ajutor masiv din Occident,care-ar fi să-i ofere singur, cum a avut cinismul s'o scrie Manuilski,funia cu care să fie gâtuit.Apusul ar fi să ajute decisiv la întărirea monstrului ce vrea să-l devoreze.Şi nu e zis că nu va reuşi.Ajuns la o solidă bază de plecare,cu complicităţi puternice şi multe,cu "adversari" setoşi de huzureală şi câştig,Gorbaciov,descris într'o revistă ca şef excepţional,diplomat de rasă,rus imperialist,comunist inteligent şi'n floarea vârstei,e cel mai temibil adversar al lumii libere.De i-ar ieşi "pasenţa",ar avea apoi răgazul să aplice adevăratele "liberalităţi" ruseşti. Lenin,în lupta contra despotismului ţarist,se prezentase şi el cu astfel de "liberalităţi",pentru a guverna apoi mai despotic decât toţi ţarii la un loc,însuşindu-şi până şi nesaţul cuceririlor,aşa de criticat de Marx.Pofta lăbărţării pe mapamond n'o poate nimeni scoate din gleava rusului!

Dar n'ar fi chiar exclus ca Gorbaciov să fie altceva decât ce cred toţi analiştii serioşi.În 1917,când a isbucnit şi ciuma bolşevică,Maica Domnului a spus la Fatima că,pocăindu-se,până la urmă,totuşi,"Rusia se va converti".Fi-va Gorbaciov "omul trimis dela Dumnezeu" cu această sfântă misiune? Ar fi un bine pentru toată lumea,de-atâta vreme sgâlţâită de agresiva barbarie bolşevică şi liberată,în fine,de coşmar.Altfel,scepticismul este mai mult decât îndreptăţit.-

Petre Vălimăreanu

<u>SAT ROMÂNESC</u> de Zahu Pană

Pământ pustiu cu răni de case moarte,
Biserici prefăcute în ruine,
ce crunt blestem ajunse pân'la tine
înscris în cea mai neagră carte?

Pe-aici au fost învrednicicri de oameni
cu uliţele de copii zburdalnici;
sat românesc cu gospodarii harnici,
nu câmp făcut anume ca să-l sameni.

Acum când zdruncinările de minte
l-au apucat pe tartorul cel mare,
prăpădul,din hotare în hotare
se'ntinde ca o molimă 'nainte.

N'or mai veni nici berze primăvara,
nici rândunici sub streşini,cuib să-şi facă,
nici cumpăna cu ciutură săracă
n'o să mai scoată stelele afară...

Dulăi miţoşi -vânaţi ca lupi de pradă-
nu mai păzesc gospodării fruntaşe;
ţăranii sunt robiţi pe la oraşe,
uimiţi de pacostea ce-a fost pe ei să cadă.

Codanele n'or mai broda altiţe
pe borangicul frunzelor de dud,
nu mai sunt hori,viori nu se aud,
nu vezi feciori,nici fete cu cosiţe.

Apocaliptice buldozere smucesc
bătrânii nuci şi temelii de case,
cruci de morminte,ziduri,carne,oase,
clopotniţe,şi tot ce-i omenesc...

Sat românesc din veacuri de furtună,
cu colbul plin de vise şi istorii,
ce venetic vrea să-ţi omoare zorii,
martirizat cu Neamul,împreună?

Nu ştiu tiranii steagurilor roşii
că'n viaţa ta,greu frământată,
se scoală ca prin farmec câteodată
de sub pământ,voevozii şi strămoşii?

Ei vin în braţele ce încă poartă
şi coase şi topoare,fără frică,
aşteaptă doar semnalul ce-i ridică
să învieze din cenuşa moartă...

+ La Constanţa s'a stins,la 92 de ani,o vrednică româncă: Doamna Vasilichia Ciufecu,născută la Pleasa,în Albania.-

+ La Bucureşti a murit,la peste 80 de ani,preotul Ion Delcea,născut la Vadăstriţa,în judeţul Romanaţi.-

+ La 2 Decembrie a fost înmormântat,la München,pictorul Liviu Leucă.-

+ În Italia s'a stins,la 72 de ani,tenorul Petrică Munteanu,prahovean.-

+ În zilele Crăciunului a murit la Neunkirchen,în Germania,dr.Paul Diaconescu, legionar,fost la Rostock şi la Buchenwald,fiu al colonelului Diaconescu,decorat cu "Mihai Viteazul",ucis pe străzile Chişinăului de sbirii lui Carol Wolf la 22 Septembrie 1939.-

+ Sâmbătă 7 Februarie s'a stins la Freiburg,la 83 de ani,profesorul Virgil Mihăilescu,fondator al cunoscutei Biblioteci Române.Fusese amestecat,cândva,în fabricarea aruncătoarelor de flăcări,invenţie a locotenentului N.Dumitrescu,menite a arde pe criminalul de la Palat; dar experienţa s'a sfârşit tragic,cu explozia din strada Căpitan Oarcă,care a ucis pe inventator şi pe el l-a silit să fugă la Berlin.În timpul guvernării antonesciene a fost mâna dreaptă a lui Ilie Gârneaţă în conducerea "Ajutorului legionar".După "rebeliune" a trecut prin lagărele nemţeşti de la Berkenbruck şi Dachau.

Înhumarea s'a făcut Vineri dimineaţa,13 Februarie(aceeaşi zi ca Moţa),în cimitirul Bergäcker din Freiburg-Littenweiler.Numeroase coroane,jerbe şi buchete -de la familie,Bibliotecă,Socolescu-Dimitriu,dr.Apostolescu,dr.Vălimăreanu,ing. Popescu-Caşin,etc.-,înconjurau sicriul.Oficiul l-a săvârşit păr.dr.Viorel Mehedinţu; din păcate,fiind o zi de lucru,n'a fost cine să dea răspunsurile.Au vorbit preotul Mehedinţu,,prof.Heitmann,prof.Habenicht,prof.Socolescu şi dl Oskar Gollob,toţi în limba germană.-

+ Joi 23 Februarie a murit la Taez,în Yemenul de Nord,la 80 de ani trecuţi,dr. Vasile Andrei,născut la Sulina.Comandant-ajutor,fusese închis sub satrapia lui Carol Wolf,apoi şef al studenţimii legionare.A fost şi el,după "rebeliune",oaspe al Führerului la Rostock şi la Buchenwald.Mai târziu îl găsim membru al Misiunii Medicale franceze în Yemen,membru al Consiliului Legionar,fondator al Consiliului Naţional Român şi,la 30 Decembrie 1977,Cavaler al Legiunii de Onoare.A fost înmormântat,la dorinţa sa şi cu autorizarea preşedintelui Republicii yemenite,la Taez,28 Februarie,condus fiind pe ultimul său drum de o mulţime de arabi,în frunte cu ambasadorul Franţei.-

IN MEMORIAM.Doctorul Vasile Andrei,specialist în radiologie,a servit timp de peste 20 de ani în cadrul Misiunii Medicale Franceze din Taez în Yemenul de Nord.Serviciile aduse de dr.Andrei i-au creat un prestigiu şi o autoritate morală excepţionale.Acest capital de încredere şi stimă a fost în întregime pus în slujba Misiunii Medicale Franceze din Taez şi,prin aceasta,a Franţei însăşi. Numirea doctorului ANDREI în ordinul Legiunii de Onoare a recunoscut şi răsplătit o viaţă profesională exemplară.Dispariţia sa subită la Taez a fost înconjurată de numeroase manifestări de prietenie şi simpatie atât oficiale cât şi populare.La dispoziţia personală a Preşedintelui Republicii Arabe Yemen,el a fost autorizat să odihnească,la dorinţa sa,în pământul Yemenului.-

Michel Yves Peissik
Ambasadorul Franţei în Republica Arabă Yemen

Sanaa,28 Febr.1989

Notă.Pentru caracterizarea sa cât mai exactă,adăogăm că dr.Andrei a refuzat să ia cetăţenii străine,rămânând astfel mai bine de 40 de ani cu statut de refugiat român.În nobleţea sa,n'a bătut niciodată toba pe acest fapt; noi am aflat-o întâmplător,cu ocazia unei vizite,la Paris,puţin timp înainte de plecarea sa.

LA GROAPA UNUI FRATE

În ziua de 24 Februarie am primit trista veste a morţii Doctorului Vasile Andrei.Ne cunoşteam de 56 de ani,de pe vremea studenţiei noastre la Cluj.Ne-a legat,de-atunci,o lungă camaraderie şi prietenie în slujba aceluiaş crez.Crez că neamurile,fiind create de Dumnezeu,îşi are fiecare dintre ele rostul lui în lume,dar rostul lor comun nu poate fi altul decât: Realizarea binelui şi frumosului,pe diverse tărâmuri,aci pe pământ.Doctorul Andrei a fost însufleţit de acest nobil ţel,care l-a călăuzit în viaţă oriunde l-a dus soarta.

S`a născut în Sulina,la 21 Decembrie 1908.A urmat liceul în oraşul Tulcea. Înainte de a se înscrie ca student la Facultatea de Medicină din Cluj,în anul 1933,Vasile Andrei fusese ofiţer activ al Armatei Române,sublocotenent de cavalerie; părăsise însă armata,din cauza unui conflict cu un camarad al lui,incorect,dar mai mare în grad...

În Ţară a îndeplinit funcţii principale în sânul grupului studenţesc legionar.Pentru crezul lui românesc a fost închis,în Octombrie 1938,la Cluj şi la Oradea Mare,în timpul lui Carol al II-lea.Iese bolnav greu din închisoare,în anul 1940,suferinţă cu consecinţe ce l-au necăjit multă vreme.Minune,că n'a fost ucis şi el în măcelul din noaptea zilei de 21 Septembrie 1939,patronat de acest rege haìn şi de conducerea ţării din acel timp.

Ajungând în Germania,în anul 1941,i-a fost dat să îndure,din 1942 şi până în anul 1944,viaţa grea de lagăr dela Buchenwald.

După cel de al II-lea război mondial,vine în 1949 în Franţa şi în 1954 îşi termină studiile la Facultatea de Medicină din Paris ca doctor specialist în radiologie.Merge apoi,din Iunie 1955 până în Decembrie 1976,ca membru al Misiunii Medicale franceze din Yemenul de Nord,la Taez.Acolo reuşeşte,în scurtă vreme,să fie preţuit şi stimat de autorităţi,iubit şi căutat de bolnavi,pentru priceperea lui ca medic şi bunătatea lui ca om.La rugămintea acelor autorităţi, Doctorul Vasile Andrei şi-a continuat activitatea ca medic în Yemen până anul trecut.Nu s'a pricopsit pe socoteala celor bolnavi,iar din ce a agonisit,a dat cu două mâini la cei săraci şi necăjiţi."A făcut binele şi l-a dat pe apă",cum spune românul.

Pentru multele şi realele lui servicii ca medic şi pentru alesele lui însuşiri ca om,a fost numit,în ziua de 30 Decembrie 1977,de Statul Francez,"Cavaler al Legiunii de Onoare".Iar conducerea Republicii Arabe a Yemenului de Nord l-a făcut "Cetăţean de Onoare",punându-i la dispoziţie o casă în Taez,ca s'o folosească cât timp va trăi el.Doctorul Vasile Andrei a cinstit astfel,cu prisosinţă,numele de Român,aci în pribegie.Neamul şi Legiunea se pot mândri cu el.

În Exil a făcut parte din Consiliul Legiunii şi a fost ales,mai mulţi ani, membru în Consiliul Conducător Legionar.A fost şi membru fondator al Consiliului Naţional Român din lumea liberă.

La începutul lunii Februarie,anul acesta,Doctorul Vasile Andrei s'a dus în Yemen să-şi aranjeze unele chestiuni personale.În Taez,un infarct cardiac a pus capăt vieţii lui,în ziua de 23 Februarie 1989.Ne-a părăsit un suflet ales,dotat de Cel de Sus cu calităţi de neuitat pentru cei ce l-au cunoscut.El lasă în urmă multe inimi întristate şi un mare gol în rândurile noastre.Sincere condoleanţe,din partea noastră,rudelor lui,în această grea încercare şi mare pierdere!

Doctorul Vasile Andrei a fost înmormântat în ziua de 28 Februarie,în oraşul Taez din Yemenul de Nord,în urma autorizaţiei date de preşedintele acestei Republici.El a dorit să-şi aibă locul de veci în acea ţară,unde a lucrat ca medic 34 de ani.Au fost prezenţi,acolo,autorităţile oraşului Taez,colegii lui şi multă lume arabă.A luat parte la acest trist eveniment şi Ambasadorul Franţei.

Rugăm pe bunul Dumnezeu să-l odihnească,pe Doctorul Vasile Andrei,cu cei drepţi ai Lui.Să-i fie ţărâna uşoară!

Dr.Victor Apostolescu(Bergham,7.3.89)

TESTAMENT de Vasile Posteucă(Buchenwald,1944)

Pământ străbun,din răsărit de soare,
Belşug de grâne,cântec şi azururi,
Trăirea noastră'n lume-i trecătoare,
Ci numai tu vei dăinui deapururi...

De-o fi să nu ne'ntoarcem niciodată,
Tu să-i aduni pe cei ce vor rămâne
Şi să-i îndemni spre zilele de mâne:
Să creadă,să râvnească,să se bată...

Un neam pe lume-atâta luminează
Şi-atâta stăpâneşte cu dreptate,
Cât poate prinde'n sabia-i vitează
Şi până unde dragostea-i străbate...

Atunci când şi-or croi sub zări hotare,
Să tencuiască pietrele cu sânge,
Cetăţile măririi viitoare
Să nu le poată nimenea înfrânge.

Să treci din neam în neam acest cuvânt,
Din casă'n casă şi din nume'n nume:
Că noi pe tine te-am iubit pân'la mormânt,
Şi alta n'am avut mai scump pe lume...

DRUMUL CRUCII. Meditaţie optimistă despre om

Oare de ce vorbesc atât de puţin evangheliştii despre acest drum al crucii, cel mai tragic şi mai tulburător eveniment din istoria lumii,cea mai amară amintire şi cea mai fructuoasă suferinţă pentru noi? Ce tainică ruşine i-a oprit să ne descrie pas cu pas drumul spre moarte,urcuşul care sfârşea pe cruce?Ceea ce sfintele evanghelii nu ne spun decât izolat şi fragmentar,inima noastră însângerată cunoaşte şi tradiţia păstrează cu sfinţenie şi lacrimi toate datele acestui drum.Vorbim mult cu durere şi căinţă despre ce I s´a întâmplat lui Iisus,cu tristeţea că oamenii au putut să ucidă pe cel mai pur dintre ei; nu pe Dumnezeu, căci atunci ei încă nu ştiau că ucid pe Fiul celui Preaînalt,ci pe omul care era fără de păcat,care iubea şi care răspundea cu zâmbet la lovitură şi cu sărut la ură.

Dar astăzi,iubiţi credincioşi,aş vrea să medităm într´un sens mai optimist despre participarea pozitivă a lumii la suferinţa Mântuitorului.S´au lepădat toţi ucenicii de El atunci când a fost arestat? Toţi cei care erau de faţă au fost,fără excepţie,participanţi la un asasinat cu consecinţe eterne? Nu a fost nici un om bun,nici unul care să se fi simţit sguduit în sufletul lui,care să nu fi simţit răspunderea pentru ceea ce se petrecea acolo?

Profeţii Vechiului Testament au vorbit despre Iisus ca despre cel care S´a făcut păcat pentru noi ca să ne cureţe de păcat şi s´au socotit vinovaţi pentru suferinţa lui viitoare peste veacuri.Să mergem la Isaia ca,prin ochii lui,privind spre un viitor ascuns oamenilor,să-L cunoaştem pe Mesia: "Dispreţuit era şi cel din urmă dintre oameni; om al durerilor şi cunoscător al suferinţei,unul înaintea căruia să-ţi acoperi faţa; dispreţuit şi desconsiderat.Dar el a luat asupră-şi durerile noastre şi cu suferinţele noastre s´a împovărat.Şi noi îl socoteam pedepsit,bătut şi chinuit de Dumnezeu.Dar el fusese străpuns pentru păcatele noastre şi zdrobit pentru fărădelegile noastre.El a fost pedepsit pentru mântuirea noastră şi prin rănile lui noi toţi ne-am vindecat.. Domnul a făcut să cadă asupra lui fărădelegile noastre ale tuturor.Chinuit a fost,dar s´a supus şi nu şi-a deschis gura sa; ca un miel spre junghiere s´a adus.."(53,3-7).

Nimeni nu a mai scris despre Iisus,Omul durerii,atât de adânc şi de solicitant,chiar după ce I-au cunoscut pătimirea,aşa cum a scris Isaia,cu sute de ani mai înainte.Când auzim glasul îndurerat al profetului vorbind cu un profund sentiment de vinovăţie anticipată despre cel care "ca o oaie nevinovată şi fără de glas.. nu şi-a deschis gura sa",ne simţim reconfortaţi,mai buni,mai aproape de jertfa cristică.Acest filon optimist pentru şi despre omenire vrem să-l descoperim astăzi; să coborîm pe firul lui în adâncul istoriei tragice a calvarului şi să explorăm adâncul bun al sufletului omenesc,aurul divin ascuns în fiecare.

Moartea lui Iisus a fost o moarte singulară.Nimeni nu trebuia să moară alături de El,sau pentru El,atunci.Singura răscumpărare a tuturor era moartea lui unică.De aceea ucenicii nu au mers cu El la moarte.Unii "Îl urmau de departe", chiar dacă,ajunşi în curtea arhiereului şi încălzindu-se la focul aprins,pentru că era frig,s´au lepădat de El în faţa unei slujnice,pentru ca apoi să plângă cu amar.Petru a plâns pentru lepădarea lui,văzând că se plinise ceea ce,doar cu câteva ceasuri mai înainte,Învăţătorul îi spusese: "Nu va cânta cocoşul până ce de trei ori te vei lepăda de Mine".Auziţi? Petru a plâns cu amar şi a fost iertat.După ce Iisus a înviat,de trei ori l-a întrebat: "Mă iubeşti,Petre?" şi de trei ori a mărturisit Petru: "Doamne,Tu toate le ştii.Tu ştii că Te iubesc".

Au fost unii cari,deşi nu făceau parte dintre apostoli,au rămas mai mult lângă Iisus: "După El mergea un tânăr care nu avea pe trup decât o pânză de in. Au pus mâna pe el,dar el şi-a lăsat învelitoarea şi a fugit gol de acolo"(Mc.14, 51-52).Cine era acest tânăr,poate chiar foarte tânăr,care a rămas lângă Mântuitorul mai mult decât ucenicii? De unde ştie Sfântul Evanghelist Marcu acest detaliu,faptul acesta care s´a petrecut fără martori? Poate că tânărul care a fugit gol în noapte era chiar el,pe atunci un adolescent,fiul Mariei în casa căreia a avut loc Cina cea de Taină.El Îl văzuse pe Iisus cu ucenicii venind la cină,îi auzise plecând spre Ghetsimani,îi urmase de departe poate şi asistase la tot ceea ce se petrecuse.

Ceea ce mă tulbură puţin este când citesc despre prinderea Mântuitorului în evanghelia după Ioan,căci nu pricepe mintea mea mărginită,şi nici Dumnezeu nu-mi dă un dar mai adânc de înţelegere,ca să pricep tot ce s´a petrecut atunci.Doamne,luminează mintea fraţilor mei,ca să înţeleagă ceea ce eu nu pot înţelege şi să audă ceea ce gura mea nu e în stare să rostească! Să ascultm dar cuvântul evangheliei: "Iisus a ieşit şi le-a zis(ostaşilor): Pe cine căutaţi? Răspuns-au Lui: Pe Iisus Nazarineanul.El le-a zis: Eu sunt!.. ei s´au dat înapoi şi au căzut la pământ"(18,5-6).Iisus i-a întrebat din nou şi,primind acelaş răspuns,

le-a zis: "Dacă Mă căutaţi pe Mine,lăsaţi pe aceştia să se ducă! (Ca să se împlinească cuvântul pe care l-a spus: Dintre cei pe cari Mi i-ai dat,n'am pierdut pe nici unul)".Taina pe care evanghelistul nu ne-o spune este de ce au căzut ostaşii cu faţa la pământ când Mântuitorul le-a spus "eu sunt"? Ce au văzut ei atunci? Când cineva se prezintă cu pieptul deschis în faţa morţii,îl admiri, dar nu cazi cu faţa la pământ.Dacă ostaşii au văzut o strălucire divină în jurul lui Iisus,atunci de ce L-au arestat? Erau ei mai speriaţi de cei care le porunciseră să-L aresteze decât de Dumnezeu? E greu de admis.Când fariseii,la praznicul corturilor,au trimis aprozii să-l aresteze pe Mântuitorul,aceştia s'au întors cu mâna goală.spunând celor cari îi trimiseseră: "Niciodată un om nu a vorbit ca omul acesta".Eu cred că ostaşii au căzut cu faţa la pământ pentru că,într'o clipă,au văzut pe chipul lui Iisus toată suferinţa prin care trebuia să treacă,toate chinurile făcute vizibile într'o străfulgerare şi toată disperarea lumii căzută în păcat şi aşteptând un salvator.Poate că atunci ei au intuit în mod confuz tragicul destin al omului din faţa lor şi că ei erau împlinitorii acestui destin.

În afară de acest moment misterios,- pe toată durata procesului religios al lui Iisus,la curtea celor doi arhierei,nicio rază de lumină umană nu străluceşte în cei care îl acuzau.Era numai lupta crâncenă şi încordată între legea veche şi cea nouă,între talion şi iertare,între justiţie şi iubire.Toate se ridicau împotriva celui care pe toate trebuia să le împace şi să le ţină laolaltă: "Neîmpăcate lumi,zac în Tine'mpăcate".Apoi Iisus intra în lumea păgână,la procesul politic,un guvernator poet şi filosof agnostic,un amestec de puritate şi laşitate care biruie sentimentul de justiţie,acesta era Pilat: un om care strigă aproape în extaz când îl vede pe Iisus bătut,încoronat cu spini şi umilit: "Ecce Homo",iată omul! Dar tot el întrebase cu scepticism: "Ce este adevărul"?

Chiar Pilat este cel care vrea să-l scape pe Mântuitorul: "Eu nu aflu nicio vină în el".Justiţia romană îl găseşte nevinovat şi vrea să-L pună în libertate, dar sentimentul de dreptate al lui Pilat se izbeşte de dârzenia înveninată a iudeilor: "Ia-L,ia-L,răstigneşte-L!" Pilat stăruie,cu o doză mare de laşitate şi indecizie.Vrea să facă un târg: "Vreţi să vă slobozesc pe împăratul iudeilor?" Era obiceiul eliberării unui condamnat,pentru paştele evreesc.Dar ei strigau: "Nu pe El,ci pe Baraba!" Şi Baraba era un tâlhar.Eu vreau să insist pe această sbatere a lui Pilat,căci ea este prima încercare,fie şi timidă,de a se solidariza cu Iisus în suferinţă,şi aceasta venea de la un păgân.Noi toţi suntem în Pilat - nu în cel care,cu laşitate îl dă pe Mântuitorul în mâinile răstignitorilor,spunând "Nevinovat sunt de sângele dreptului acestuia",ci în cel care spunea: "Vreau să vă slobozesc pe împăratul vostru,voi aveţi obiceiul de a da libertate unui condamnat pentru paştele vostru.Să fie El!" Şi mă simt mai bun, mai puţin damnat decât dacă sunt în cei ce strigau: "Răstigneşte-L!"

Acum Mântuitorul îşi duce crucea.Este o cruce grea de lemn şi cu ea începe calvarul.Întunecată seară! Luna îşi va pierde strălucirea,cerul se va învolbura, pământul se va clăti,mormintele se vor deschide şi morţii vor învia.Cine poate suferi atâta durere şi nedreptate? Nici pietrele nu pot.Iar noi căutăm acea participare umană,acea scânteiere de înger,chiar dacă de o clipă,în om,şi care să ne facă demni de sângele lui Iisus,sau măcar să-I justifice jertfa Sa pentru noi. Ca să nu cădem în disperare.Şi mă bucur când şi eu,împreună cu Claudia Procula, soţia guvernatorului,îi scriu lui Pilat: "Nimic rău de la tine dreptului acestuia,căci mult am pătimit pentru dânsul în vis".

Este cea dintâi femeie care îşi arată mila pentru Iisus.În istoria patimilor Lui din această Vinere de cenuşă,sunt multe femei legate de durerea Lui,dar eu nu mă voi referi la Sfânta Fecioară,sau la Maria Magdalena,sau la femeile mironosiţe,ci la femeile păgâne sau evreice şi la bărbaţii cari s'au asociat suferinţei Mântuitorului.În urma lui Iisus mergea o mare mulţime de norod şi femei care plângeau,îşi băteau pieptul şi se tânguiau după El"(Luca,23,27).Era o mulţime cruntă şi întunecată,mulţimea care îi ceruse moartea şi care acum,suferind arşiţa vremii toride,praful,setea şi oroarea,venea la Golgota ca să-L vadă răstignit,în chinuri.O sete de răzbunare şi o groază de ceea ce aveau să vadă îi mânau înainte,ca un destin tragic şi ineluctabil.Şi deodată,din această mulţime tragică şi dezolată,se aude plânsul subţire al femeilor.Întâi uşor,apoi amplificându-se mereu,până ce,ca un val al durerii şi al milei,răsună peste tropăitul mulţimii,peste plesniturile de bici ale călăilor,peste strigătele de ură ale celor întărâtaţi.Oare cum plângeau femeile evreice? Ce spuneau ele în bocetul lor? Cred că vorbeau despre un fiu pierdut,poate plângeau ca "măicuţa bătrână,cu brâul de lână" din "Mioriţa"noastră.Poate povesteau despre un miel dus la junghiere.

şi despre o oaie care nu-şi ridică glasul împotriva celui care o tunde.Dar eu sunt fericit că femeile plângeau.Nu numai un procurator roman,nu numai o Claudia Procula voiau să-L slobozească.Acum un şir de femei,mame şi surori plâng şi-şi bat pieptul cu pumnii.Fericită durere,binecuvântat bocet.Şi noi suntem acolo,şi noi suntem cei cari,într'un sens,îi spunem Mântuitorului: "Mergi,Doamne,la moarte,ca să ne mântui.Suntem însetaţi de adevăr,scapă-ne prin moartea Ta de osândă!" Apoi Iisus cade sub povara crucii,odată,de două ori,de mai multe ori.Se ridică de fiecare dată sub loviturile călăilor.Nu există cruţare.Golgota îşi aşteaptă rodul mântuitor spânzurat pe lemnul crucii."Bucură-te,cruce,care ai odrăslit lumii mântuire".

Se apropie încet de deal,El,Omul durerilor.Mulţimea era surescitată,călăii se străduiau să ajungă sus,să scape şi ei odată.Nu era uşor să duci la moarte un astfel de om,sub strigătele din ce în ce mai aţâţate ale mulţimii care se putea deslănţui în fiecare clipă să sfâşie şi pe victimă şi pe călăi.În faţa acestei demonstraţii de ură şi violenţă,cine ar mai fi îndrăsnit să-i facă o favoare cât de mică lui Iisus? Un asemenea gest ar fi putut fi scânteia care declanşează marele pârjol.Şi totuşi,cineva îndrăsneşte să înfrunte această acumulare de ură explozivă,să se ridice,deopotrivă şi împotriva mulţimii întărâtate,şi împotriva spaimei agresive a ostaşilor.Era tot o femeie şi o chema Veronica.S'a apropiat timid de Iisus.Faţa Lui era plină de răni,de sânge închegat,de lacrimi, sudoare şi ţărână în care căzuse cu obrazul de atâtea ori.Cred că atunci toată lumea a îngheţat,ostaşii s'au oprit înmărmuriţi ca de o minune.Dar Iisus i-a zâmbit,sunt sigur că i-a zâmbit când Veronica I-a şters faţa cu marama ei.Nu mai era un gest de milă platonică aşa cum a fost la Pilat,sau la Claudia Procula.Nu mai era nici participarea la durere prin ataşament sentimental şi lacrimi ca la femeile din Ierusalim.Era un act pozitiv; umanitatea venea,prin Sfânta Veronica,să şteargă rănile Domnului,să cureţe faţa Creatorului,să mângâie în durerea Lui pe Răscumpărătorul.De atunci,cu faţa curată,Iisus a urcat spre răstignire; de atunci,pe marama Sfintei Veronica a rămas imprimat chipul Mântuitorului, prima noastră icoană.

Mai este o femeie,cea mai pură,cea mai sacră,atât de inocentă,încât Dumnezeu nu ezită să se întrupeze din ea,atât de sfântă încât cheile fecioriei,nici naşterea cea fără de sămânţă nu i le-a stricat: Sfânta Fecioară.Tradiţia spune că pe drumul acesta al suferinţei,Iisus S'a întâlnit o clipă,atât cât I-au îngăduit călăii,cu mama Sa.Cred că a fost înainte de căderea definitivă a Mântuitorului sub povara crucii.Nu am fost la locurile sfinte,dar ochii mei duhovniceşti văd această scenă tainică.Drumul suia cotind,mulţimea se grăbea să ajungă la locul răstignirii şi,părăsind drumul,urca pieptiş dealul.De acolo,din când în când,priveau înapoi ca dintr'un amfiteatru la grupul care îl conducea pe Iisus.Acest grup se subţiase mult.Sfânta Fecioară,care,până atunci nu se putuse apropia de Fiul ei,a tăiat drept dealul şi,la o buclă a drumului,a aşteptat grupa de ostaşi şi de iudei care îl însoţea pe Hristos.Mântuitorul urca greu: sângele scurs,rănile,loviturile continui,îi sleiseră puterile.Venea încet mişcându-Şi picioarele greu,cu capul plecat sub povara coroanei de spini.Aşa îşi vedea Maica Domnului Fiul venind spre ea: un condamnat la moarte,un zdrobit însângerat,scuipat,umilit,El,purul cel fără de păcat,desăvârşitul în duh şi în trup.Iar Maica Sfântă ştia toate acestea şi sabia proorocită de Simion Bătrânul trecea prin inima ei.Stătea undeva,ceva mai departe de drum ca să nu o alunge ostaşii,şi privea intens spre Iisus.Poate că în inima ei se ruga fierbinte: "O,Fiule,ridică-Ţi privirea să-Ţi mai văd ochii ultima oară".Şi Iisus i-a auzit rugăciunea mută.Nu ştiu nimic despre această întâlnire.Ştiu doar că faţa Mântuitorului era curată şi că numai câteva fire de sânge de la spini I se scurgeau pe obraz.Iar ochii lor s'au întâlnit.O lume de durere şi de suferinţă s'a deschis prin ochii Mariei şi ai Fiului.Cred că între ei nu s'a rostit atunci nici un cuvânt.Orice frază ar fi fost o impietate.Şi nici lacrimi.Universul divin şi uman se întâlneau în chin.O străfulgerare a privirii a fost de ajuns ca Fiul să descopere durerea imensă a Mamei.Şi Iisus nu a uitat.Poate că tot drumul a fost urmărit de durerea ei mută.De aceea a încredinţat-o ucenicului Său,Ioan: "Fiule,iată Mama ta".

Poate că ostaşii grăbiţi L-au forţat să meargă mai departe,dar curând a căzut din nou sub povara crucii.Era o cădere absolută şi toţi au înţeles că nu mai era posibil pentru El să-Şi ducă crucea.Însemna să moară înainte de a fi răstignit,şi iudeii voiau acel spectacol.Atunci "au pus mâna pe un anume Simon din Cirene,care se întorcea de la ţarină,şi i-au pus crucea în spinare ca s'o ducă după Iisus"(Luca,23,26).Sfântul Marcu precizează că Simon era tatăl lui Ruf şi Alexandru.Nu era un evreu.

Ceea ce mi se pare paradoxal,neînţeles şi de neadmis este că Dumnezeu cade sub povara crucii,Atotputernicul se face neputincios,iar omul,omenirea,prin Simon din Cirene,ia pe umerii săi povara crucii şi o duce până la local sacrificiului suprem.Aşadar,în clipa cea mai grea,atunci când se părea că Mielul Răscumpărării nu-Şi va putea duce jertfa până la capăt,că sângele mântuirii noastre nu va mai curge pe Golgota,atunci omenirea intervine,atunci ea se încarcă cu toată neputinţa divină şi merge până la cruce.Cum pot încăpea toate aceste antinomii în Dumnezeu? Să tacă toată limba,să ne salvăm prin acceptare.

Simon mergea spre culmea dealului.Iisus,despovărat de cruce,mergea în faţa lui încet,lăsând urme însângerate pe argila roşie,căci nu mai era un drum,ci numai o cărare.Poate că Simon era mânios că ostaşii îl siliseră să ducă el crucea unui condamnat la moarte.El nu fusese de faţă la prinderea lui Iisus şi nici nu strigase cu mulţimea: "Răstigneşte-L!" Era un străin şi nu se amesteca în treburile evreeşti.Şi acum,înjosit prin ceea ce era silit să facă,ura poate pe ostaşi şi pe Iisus.Era obosit după lucrul din ţarină şi voia să se odihnească.Şi acum îl sileau să ducă o cruce de tâlhar sau ucigaş.Cine era oare omul din faţa lui? Eu sunt sigur că atunci,în Simon din Cirene s'a petrecut o schimbare.Poate l-a cuprins mai întâi mila,văzându-L pe Iisus aşa de chinuit.Poate că o clipă, Fiul Omului l-a privit în ochi cu recunoştinţă şi toată fiinţa lui a suferit o transformare adâncă,sau poate că Dumnezeu i-a trimis un duh al înţelegerii,i-a deschis ochii sufletului şi el a înţeles marea taină.Adâncă trebuie să fi fost prefacerea lui,din moment ce şi fiii săi,Ruf şi Alexandru,au devenit creştini şi erau atât de activi încât sf.evanghelist Marcu îl identifică pe Simon prin referire la ei: "Simon din Cirene,tatăl lui Ruf şi Alexandru".

Dar eu vreau,iubiţii mei fraţi,să vă fac să înţelegeţi că omenirea a meritat jertfa lui Iisus.Că am fost prezenţi acolo,nu numai ca răstignitori,batjocoritori şi tâlhari,ci şi ca părtaşi ai suferinţei mântuitoare.Şi ştiu că Iisus S'a ridicat după fiecare cădere,nu pentru că ostaşii Îl băteau să se ridice,ci pentrucă fiecare gest uman,fiecare act de devoţiune pe care noi l-am făcut acolo prin cei care erau lângă El,Îi da o tărie neaşteptată să meargă mai departe.

Înainte de a încheia această meditaţie a durerii,dar atât de optimistă despre om,vreau să ne înălţăm cu sufletul până la clipa supremă a răstignirii.Trei cruci erau acolo pe Golgota.Crucea din mijloc,centru al universului,şi crucile omenirii,una a pierzării şi una a mântuirii.Între ele,crucea lui Hristos.Una spre învierea vieţii,iar alta spre învierea judecăţii.O jumătate din omenire era pentru Iisus,o jumătate împotriva Lui.Noi eram pentru El.Noi,neamurile,prin Simon I-am dus crucea,iar prin tâlharul cel de-a dreapta,neamuri şi iudei,I-am strigat: "Pomeneşte-ne,Doamne,când vei veni întru împărăţia Ta!"

"Adevărat vă spun,mâine,veţi fi cu Mine în rai".Eu şi tu şi el,noi,fraţii mei,mâine vom fi cu Hristos în rai.Se va întuneca cerul şi pietrele se vor despica,se va cutremura pământul şi morţii vor învia,catapeteasma templului se va sfâşia de sus şi până jos,iudeii se vor tângui,Iuda se va spânzura,osândindu-se singur pe veşnicie,dar noi vom fi cu Iisus în rai.

Sursum corda,sus inimile! Purtând crucea Mântuitorului,ne îndreptăm spre locul răstignirii.Din crucea pe care o purtăm,o dulce bucurie ne pătrunde prin umăr în inimă,ca lui Simon din Cirene.Auzim glasul îngerilor şi în faţa noastră merge chiar Iisus.Excelsior! Mai sus! Mai sus! "Mâine,veţi fi cu Mine în rai!"

Pr.Gh.Calciu-Dumitreasa(<u>Solia</u>,April 1987)

<u>IISUS</u> de pr.Marin Mihalache

Cel ce stă pe tronul de lumină -
Mielul Sfânt tronând peste vecii-
Cel ce-a fost şi are iar să vină,
A fost mort şi stă printre Cei vii.

El cu Tatăl şi cu Duhu's Una,
El cu noi e frate după sânge,
El a fost cu noi întotdeauna,
Noi prin El am învăţat a plânge.

El ne spală vina şi păcatul,
El e singurul ce ne mai iartă.
S'a făcut pe Sine vinovatul
Şi nu El,ci crucea Lui ne ceartă.

El e Leu şi totuşi nu sfâşie,
El e Stâncă,Fluviu care vine,
El e Preot ce de-o veşnicie
Se jertfeşte pentru noi pe Sine.

El e Apa vie şi Izvorul,
El e Rege,dar şi Ţară Sfântă,
El e Uşa oilor,Zăvorul,
Pacea Lui e cea care cuvântă.

El e Mire nenuntit vreodată,
El e totuşi Soare la mireasă.
Lumea Lui e-atât de depărtată -
El e totuşi Cel care veghează.

Nicăieri noi n'am găsit lumină,
Nicăieri nu am găsit alt semn:
El e Cel ce-a fost şi-are să vină
Să ne toarne'n candeli untdelemn.

CALENDAR NAŢIONAL

4 Iunie 1988: Prin strădania câtorva buni români: Pantazi,Mătrescu,etc.,şi sprijinul Consiliului Naţional Român,exilul nostru,întrunit la Paris,constituie Congresul Mondial Român,sub conducerea prof.Tudor Bompa,având ca preşedinte de onoare pe ambasadorul Funderburk şi îndrumător spiritual pe părintele Calciu.
16 Nov.1903: Se naşte,la Vlădeni/Braşov,pr.Dumitru Stăniloae,teolog de rasă.
1 Ian.1809: Se naşte,la Miskolţ/Ungaria,mitropolitul Andrei Şaguna,macedonean.
3-4 Ian.1929: Se constituie la Iaşi,în casele generalului Tarnoschi,Senatul Legionar: Hristache Solomon,gen.dr.Macridescu,gen.Tarnoschi,col.Cambureanu,etc.
4 Ian.1894: Se naşte,la Bucureşti,Ştefan Georgescu-Olenin.
5 Ian.1859: Alexandru Ioan Cuza este ales Domn al Moldovei.
5 Ian.1909: Se naşte,la Cotroceni,Domniţa Ileana,Maica Alexandra de azi.
7 Ian.1839: Iese,la Buzău,"Vestitorul bisericesc,gazetă bisericească şi morală".
8 Ian.1669: Se înfiinţează,la Câmpulung,prima şcoală domnească de limba română.
8 Ian.1919: Întruniţi la Mediaş,saşii recunosc solemn unirea Transilvaniei.
10 Ian.1799: Se naşte,la Beneşti/Vâlcea,Petrache Poenaru.
12 Ian.1889: Se naşte poetul Artur Enăşescu.
12 Ian.1934: Moare,chinuit de jandarmi,legionarul Gh.Negrea din Fărdea/Severin.
12/13 Ian.1949: Cad,la Teregova,col.Uţă şi notarul Gh.Ionescu,în luptă.
14 Ian.49 a.C.: Iuliu Cezar trece Rubiconul: Alea jacta est!
14 Ian.1979: Moare în exil,la Bridgeport/USA,ing.Gh.Popescu-Botoşani.
16/29 Ian.1904: Se naşte,la Bucureşti,Vasile Marin,căzut la Majadahonda.
21 Ian.1589: Papa acceptă supunerea lui Petru Şchiopul şi a mitr.Gh.Movilă.
22 Ian.1869: Se naşte,la Cincul Mare/Făgăraş,Valeriu Branişte.
22 Ian.1914: Prima noastră aviatoare,Elena Caragiani,îşi ia brevetul la Paris.
22 Ian.1964: Moare pribeag,într'un spital din München,col.D.Alexandrescu.
24 Ian.1849: Se naşte,la Cârţişoara/Făgăraş,Badea Gheorghe Cârţan.
24 Ian.1859: Unirea Principatelor,prin alegerea lui Cuza şi ca Domn al Munteniei.
24 Ian.1889: Se naşte Victor Eftimiu.
24 Ian.1904: Se naşte,la Fălticeni,actorul Gr.Vasiliu Birlic.
24 Ian.1919: Se naşte,la Cândrova/Macedonia,Nacu Zdru.Editează "Frândza vlahâ".
26 Ian.1919: Moare la Hobiţa/Gorj,la 64 ani,Maria Brâncuşi,mama artistului.
27 Ian.1894: Slavici,Caragiale şi Coşbuc scot,la Bucureşti,"Vatra".
29 Ian.1939: E împuşcat de sbirii lui Carol,în str.Aviator Iliescu 5,unde-i dase gazdă Sima,savantul Vasile Cristescu,arheolog,executat de un anume... Bouleţ. Pictorul Iacob Coterbic,care-l găzduia,e ucis în bătăi la poliţie.
29 Ian.1949: Încercând să evadeze din lagărul dela Banovici,refugiaţii Ovidiu Horeanu şi Tutoveanu sunt împuşcaţi de securiştii iugoslavi.
30 Ian.1949: Cade în cartierul Grant(Bucureşti),în luptă cu securitatea,Stoica Ionuţ,şeful legionarilor de la Politehnică.
1 Febr.1949: Moare N.D.Cocea,pamfletar.
2 Febr.1789: Moare Dositei Herescu,episcopul Bucovinei,la Cernăuţi.
2 Febr.1909: "Apus de soare"(Delavrancea),în premieră la T.N. din Bucureşti.
2 Febr.1964: Moare la Bucureşti,la 71 ani,Ion Marin Sadoveanu.
2 Febr.1979: Moare,la Huningue/Franţa,poeta Victoria Dorina Ienciu din Bihor.
3 Febr.1864: Moare Simion Bărnuţiu.
4/5 Febr.1859: Moare la Iaşi,la 40 de ani,scriitorul basarabean Alecu Russo.
4 Febr.1939: Moare la Bucureşti matematicianul Gh.Ţiţeica.
7 Febr.1989: Moare în exil,la Freiburg,prof.Virgil Mihăilescu,fondator al Bibliotecii Române locale.Avea 83 de ani neîmpliniţi.
8 Febr.1849: Eudoxiu Hurmuzachi cere la Viena autonomia Bucovinei.
8/20 Febr.1859: Cuza intră în Bucureşti ca Domn al Principatelor Unite.
9 Febr.1909: Tot Banatul e prezent la înmormântarea lui Coriolan Brediceanu,Lugoj.
10 Febr.1829: Mitropolitul Grigorie Nemţeanu e surghiunit de năvălitori în Rusia.
13/14 Febr.1939: Sunt ucişi lângă Huedin studenţii Petre Fleschin şi Petre Stănescu,prof.Aurel Hodrea,muncitorul Ion Popa,ofiţerii Dumitru şi Zenovie Berzea şi elevui Victor Gruiţă,legionari.
14/26 Febr.1859: Alecsandri pledează în faţa lui Napoleon III cauza dublei alegeri a lui Cuza.Cu două zile înainte fusese primit de contele Walevski.
15 Febr.1904: Iese,în "Luceafărul"(Budapesta),poezia "Oltul"de Nic.Otavă(Goga).
15 Febr.1909: Se naşte,la Tulcea,av.Nicolae Arnăutu.A publicat,în exil: "Noi şi ruşii","Douze invasions russes en Roumanie" şi "Amintiri".
15 Febr.1919: Se naşte la Livezi,în Macedonia,prof.Vasile G.Barbă,dârz luptător pentru drepturile fraţilor noştri din Epir,Tesalia şi Macedonia.
16 Febr.1934: Se stinge luptătorul ardelean Ştefan Cicio Pop dela Arad.
19 Febr.1864: Se naşte,la Fălticeni,scriitorul Artur Gorovei.

19 Febr.1964: Moare, la Padova, prof. Alexandrina Mititelu.
21 Febr.1904: Moare la Bucureşti, la 56 ani, pictorul Sava Henţia, n. la Sebeş.
22-23 Febr.1949: Cad la Corcanul(Mehadia), în luptă cu securitatea, Ghorghe Ungureanu şi Petre Ancuţa.
23 Febr.1919: Moare, la 84 ani, Gh. Pop de Băseşti, fost preşedinte al partidului naţional, şi al Adunării dela Alba Iulia care a proclamat unirea Transilvaniei.
23 Febr.1989: Moare în exil, la Taez/Yemen, dr. Vasile Andrei.
27 Febr.1879: Se naşte, la Paşcani, Visarion Puiu, mitropolit al Bucovinei, apoi al Transnistriei. A murit pribeag într'un sătuc din Franţa, în cumplită mizerie.
27 Febr.1969: Moare în exil, la Londra, dirijorul Const. Silvestri.

3 Martie 1939: Moare, la Bucureşti, prof. Dimitrie Gerota, craiovean.
5 Martie 1889: Primul concert sub cupola Ateneului Român.
5 Martie 1909: Se naşte poetul Alexandru Gregorian, teleormănean.
6 Martie 1939: Moare, la Cannes, patriarhul Miron Cristea. Titular al unui dosar grozav de încărcat, n'a putut refuza să prezideze un guvern menit să ucidă tineretul ţării. Epitaful, i l-a făcut A.C.Cuza: Aici zace'n groapa asta, /Fostu-amant al doamnei Nasta, /A bugetului povară /Şi-a bisericii ocară.-
8 Martie 1954: Moare, la Madrid, Stelian Popescu, fostul director al "Universului".
9 Martie 1889: Se naşte, la Brânzenii Vechi/Bălţi, poetul Ion Buzdugan.
9 Martie 1929: Moare, la Bucureşti, Theodor D. Speranţia.
13 Martie 1739: Voltaire mulţumeşte lui Antioh Cantemir că l-a lămurit despre descendenţa tatălui său din Tamerlan...
20 Martie 1919: Se naşte, la Vidin, Lucian Truţu(Lüben Petrov), zis şi Ion di la Vidin, luptător pentru drepturile Românilor din Valea Timocului.
24 Martie 1909: Se naşte Richard Wurmbrand, viguros luptător anticomunist.
29 Martie 1829: Se naşte publicistul Iosif Hodoş, luptător politic.
29 Martie 1869: Inaugurarea serviciului poştal român.
31 Martie 1864: Kogălniceanu depune pe biroul Adunării proectul legii rurale.
31 Martie 1914: Pius X dăruieşte Românilor, la Roma, biserica în care se slujeşte.
10 Martie 1949: E împuşcat de siguranţă, în faţa celor 9 copii ai săi, învăţătorul Anton Benchea din Răcăciuni/Bacău.
10 Febr.1429: Alexandru cel Bun dăruieşte soţiei Marina mânăstirea Căpriana din Basarabia cu 5 sate, o prisacă şi câţiva ţigani.

1 Apr.1969: Apare la Vârşeţ, în Banatul înstreinat, "Credinţa", organ al Asociaţiei clerului român ortodox din Voivodina, cu sediul la Alibunar.
1 Apr.1949: Al. Gregorian scoate, la Roma, ziarul "Ţara". Colaborează Racoveanu, Papanace, mons. Cosma, Vălimăreanu, gen. Petrescu, Mircea Popescu, Domnica Palade, Trifa, Vintilă Horia, Rosetta del Conte, Aron Cotruş, pr. V. Haţegan, etc.
2 Apr.1819: Se naşte Dimitrie Bolintineanu.
2 Apr.1889: Se naşte Grigoraş Dinicu. Moare sub ocupaţie, la 28 Martie 1949.
2 Apr.1909: Se naşte, la Olteniţa, scriitorul Mihai Niculescu.
2 Apr.1909: Se stinge la Piatra Neamţ, la 36 de ani după ilustru-i soţ, Doamna Elena Cuza, fata postelnicului Iordache Rosetti, născută la 17 Iunie 1825.
3 Apr.1859: Se naşte poeta Matilda Cugler.
5 Apr.1934: La Bucureşti, Tribunalul Militar Special, compus din 6 generali ai armatei române, achită Mişcarea Legionară de învinuirea de a fi ucis pe I.G.Duca. De notat că la guvern erau liberalii, iar pe tron Carol Wolf!
8/20 Apr.1829: Heliade scoate la Bucureşti, cu C.Moroiu, "Curierul romănesc".
8/20 Apr.1839: Se naşte, la Sigmaringen, regele Carol I.
9 Apr.1924: Se naşte, la Craiova, Remus Radina, scriitor, martir al închisorilor comuniste şi luptător de frunte contra bestiei roşii, în ţară şi'n exil.
9 Apr.1924: Regele Ferdinand şi Regina Maria inaugurează Cimitirul Militar de la Soultzmatt, în Alsacia, unde odihnesc vreo 700 de români, ţărani-ostaşi.
11 Apr.1559: Alexandru Lăpuşneanu dăruieşte mânăstirii Căpriana din Basarabia moşiile Lozeni, Preajolteni, Oneşti, Sadova, Băliceni, Luceni, Vorniceni, Dumeni, Glăvăşeni, Bisericani şi Purcenii de Jos, plus nişte vii la Cotnar.
12 Apr.1204: Cruciaţii cuceresc Constantinopolul.
14 Apr.1859: La Socola, lângă Iaşi, are loc istorica întâlnire a armatelor române, reprezentate prin Rgt 3 Infanterie Bucureşti şi Rgt 6 Infanterie Iaşi, simbolizând contopirea armatelor celor două Principate, acum unite.
15 Apr.1879: Se naşte la Prilep, în Macedonia "sârbească", prof. Teodor Capidan.
15 Apr.1929: Se înfiinţează, într'o clădire dela Băneasa, postul de radio Bucureşti. Activitatea radiofonică la noi începuse însă la 1 Nov.1928.
15 Apr.1984(ziua Floriilor): Biserica Spirea Nouă din Bucureşti, aruncată în aer cu dinamită de oamenii Moscovei.

16 Apr.1869: Hasdeu scoate revista "Traian.
16 Apr.1879: Se naşte,la Dideşti/Teleorman,lângă Roşiori,Gala Galaction.
16 Apr.1954: Moare la Bucureşti,în mare mizerie,văduva lui Caragiale,Alexandrina.
16 Apr.1954: Este ucis la Jilava,de foştii săi tovarăşi,Lucreţiu Pătrăşcanu.
14 Apr.1889: Se naşte diplomatul N.Dianu.Înfiinţase,în exil,"Pro Basarabia".
17 Apr.1909: Se naşte,la Rucăr/Muscel,sculptorul Dumitru Anastase. + 12.6.1984.
17 Apr.1964: Moare,la 66 de ani,artistul George Vraca.
19 Apr.1849: Se naşte,la Tecuci,scriitorul Calistrat Hogaş.
20 Apr.1889: Se naşte,la Braunau/Austria,Adolf Hitler.Datorită lui -dar nu numai lui!- am pierdut Basarabia,nordul Ardealului,Cadrilaterul,nordul Bucovinei.
22 Apr.1909: Aromânii înfiinţează,la New York,societatea "Perivolea".
25 Apr.1879: Se naşte,la Lugoj,Caius Brediceanu.
25-28 Apr.1929: Congresul român dela Detroit decide înfiinţarea Episcopiei.
28 Apr.1764: Se naşte,la Vărădia/Banat,cărturarul patriot Pavel Iorgovici.
29 Apr.1699: Dimitrie Cantemir se căsătoreşte cu Casandra,fiica lui Şerban Vodă.
30 Apr.1979: Moare la Bucureşti,la 96 ani,fruntaşul basarabean Pantelimon Halipa.

LA ARME! de Mihai Eminescu

Auzi?... Departe strigă slabii
Şi asupriţii către noi:
E glasul blândei Basarabii
Ajunsă'n ziua de apoi -
E sora noastră cea mezină,
Gemând sub cnutul de Calmuc,
Legată'n lanţuri e-a ei mână,
De ştreang târîtă ei o duc.
Murit-a?... Poate numai doarme
Şi-aşteaptă moartea de la câni?
La arme!
La arme,dar,Români!

Pierit-au oare toţi vultanii
Şi şoimii munţilor Carpaţi?
Voi,fii ai vechei Transilvanii,
Sunteţi cu totul strâmtoraţi
Şi suferiţi în înjosire
De la Braşov pân'la Abrud,
Ca să vă ţină în robie
Fino-Tătarul orb şi crud.
Şi nimeni lanţul n'o să sfarme,
Nu aveţi inimi,nu aveţi mâni?
La arme,la arme,
La arme fraţi Români!

Şi tu iubită Bucovină,
Diamant din stema lui Ştefan,
Ajuns-ai roabă şi cadână
Pe mâni murdare de jidan.
Ruşinea ta nu are seamăn,
Pământul sfânt e pângărit...
Mişel şi idiot şi famăn
Cine-ar mai sta la suferit...
De-acuma trâmbiţi de alarme!
Nălţaţi stindardul sfânt în mâni,
La arme!
La arme,dar,Români!

Pierduţi sunteţi pe Criş şi Mureş?
E moarte? e leşin? e somn?
Au Dragoş nu-i din Maramureş?
Au n'a fost la Moldova,Domn?
N'a frânt a duşmanilor nouri,
N'a frânt pe Leşi şi pe Tătari.-
Au Dragoş vânător de bouri
N'o să vâneze şi Maghiari?
Ruşine pentru cel ce doarme,
Sculaţi,ca să nu muriţi mâni,
La arme!
La arme,dar,Români!

Din lauri nemuritoare ramuri
O,ţară,pune'n frunte azi,
Şi'n tricolorul mândrei flamuri
Să'nfăşuri pieptul tău viteaz,
Şi smulge spada ta din teacă
Şi-ţi cheamă toţi copiii tăi
Şi la război cu dânşii pleacă -
Cu fii de şoim şi fii de zmei,
În valuri,valuri să se sfarme
Calmuci,Tătari,duşmani stăpâni -
La arme,la arme,
La arme,fraţi Români!

&& Făurirea României Mari,la a 70-a ei aniversare,s'a serbat,la Toronto,Duminică 4 Decembrie.După slujbă,oficiată de preoţii Zelea şi Handrabur,au cuvântat dnii George Hojbotă,Ion Halmaghi şi G.Vasilică.Corul,dirijat de dna Elena Mateş, a cântat arii naţionale.Recitări,Ecaterina Dumitrescu,G.Saftencu şi pr.Handrabur. Participanţi: V.Hibovschi,ing.I.Manolescu,prof.T.Bompa,Matei Hojbotă,dr.C.Roman, Toni Lupu,dr.Panţurescu,Marioara şi ing.Ioan de Mintici,Ion Călvărăşanu,prof.Radu Mircea,etc.Mult tineret,multe costume.Orhestra Zaharia Anghel şi publicul au cântat "Deşteaptă-te Române,Marşul Basarabiei şi.. s'a încins Hora Unirii.-

&& La New York,serbarea Unirii Principatelor a fost organizată de Consiliul Naţional Român.După rugăciunea făcută de pr.V.Dumitrescu,imnul naţional american şi Deşteaptă-te Române,au vorbit dnii Jerome Popa,dr.Al.Bratu,Zahu Pană,av.D. Moldovan.A urmat un program artistic,condus de Mihai Ionescu,şi o agapă.-

&& Clubul Presei Naţionale din Washington a găzduit,la 9 Ianuarie,o "masă rotundă" cu privire la România,organizată de Comitetul American de Apărare şi având ca vorbitori pe deputatul Christopher Smith,ambasadorul Funderburk şi profesor Tudor Bompa,preşedintele Congresului Mondial Român,da faţă fiind şi părintele Gh.Calciu-Dumitreasa.-

MĂRŢIŞORUL ŞI LUNA MARTIE

O asociere întâmplătoare,ori o splendidă mărturie a trecutului nostru roman? Iată o întrebare pe care toţi cei interesaţi în originea acestui obicei românesc străvechi,sunt îndreptăţiţi să şi-o pună cel puţin din trei motive.Întâi, pentrucă prin NUMELE lui Mărţişorul îl mărturiseşte pe acela al lui Martie,şi astfel îşi mărturiseşte cea mai autentică origine latină: în adevăr,Mărţişor vine dela Martie,nume dat de Romani primei luni a anului în cinstea zeului Marte, "tatăl lui Romulus 'şi deci'părintele tuturor romanilor".După cum spune Ovidiu, Marte a fost venerat nu numai de Romani ci şi de Latini şi alte popoare italice, chiar înainte de fundarea Romei.Iar Mărţişorul îşi trage numele dela acel Marte... Să fie o întâmplare? Apoi,pentrucă 1 Martie,data la care Mărţişorul îşi face punctual apariţia în fiecare an spre a ne ura noroc şi fericire -precum arată frecvenţa relativ mare a mărţişoarelor reprezentând simboluri(coşari,potcoave),asociate AZI cu această urare- de parcă atunci ar fi Anul Nou -concluzie perfect justificată,întrucât SINGURA sărbătoare(colectivă) din an asociată(pretutindeni în lume) cu urarea de noroc şi fericire,e ANUL NOU-,a marcat în adevăr,timp de sute de ani,ÎNCEPUTUL ANULUI în calendarul roman - şi pentrucă LUNA MARTIE,adică "luna lui Mărţişor",sau simplu "Mărţişor"(nume populare româneşti ce nu fac decât să reflecte faptul că Mărţişorul e cu noi toată luna Martie şi că deci el este "ambasadorul" nu numai al lui 1 Martie,ci al întregei luni),a fost,precum numele ne-o arată,CEA MAI IMPORTANTĂ lună din punct de vedere religios,administrativ şi militar din anul roman; aceasta rezultă din asocierea ei cu zeul Marte şi din alte tradiţii romane.Să fie aceste două coincidenţe,pur accidentale?

Martie a marcat la Romani începutul anului oficial până la 47 a.C.(şi până la 451 începutul anului religios),când Iuliu Cezar a reformat complet calendarul republican.De când însă datează 1 Martie ca început al calendarului roman? Tradiţia ne spune că dela Romulus,când calendarul ar fi avut numai zece luni: Martie(dela Marte),Aprilie(dela "aperire",deschidere,desigur cu referire la vegetaţie),Mai(în cinstea zeiţei Maia),Iunie(în cinstea zeiţei Juno),- şi apoi,în ordinea lor numerică,lunile Quintilis(denumită în 44 a.C."Iulie",în cinstea lui Iuliu Cezar),Sextilis(schimbată "August",în cinstea lui Octavian August),Septembrie,Octombrie,Noembrie şi Decembrie,adică a 7-a,a 8-a,a 9-a şi a 10-a.Acesta a fost calendarul "romulian".Tradiţia spune că ulterior Numa Pompilius a adăugat calendarului încă două luni: Ianuarie şi Februarie.Faptul că 1 Martie a marcat deci cel puţin 700 de ani Anul Nou la Romani e generos reflectat în multele şi diferitele celebrări ale acestui eveniment.

Cât despre nume,cum am mai subliniat,el vine dela zeul Marte,"tatăl lui Romulus" şi "părintele tuturor Romanilor",a cărui caracteristică definitorie e de promotor şi protector al vieţii.Aceasta explică pe de o parte de ce el este celebrat în prima lună a primăverii,care marchează victoria vieţii asupra morţii, şi,pe de altă parte,de ce el a fost celebrat ca protector al Romei şi apărător al Romanilor: zeul războiului...

Atributele Mărţişorului de sol al PRIMĂVERII şi de simbol al IUBIRII îşi găsesc diferite şi multiple replici tocmai în caracteristicile comune ale FESTIVITĂŢILOR ROMANE asociate cu luna Martie.Încă un "accident"?

În această perspectivă e greu să nu considerăm NORMAL faptul că,în spaţiul nostru geografic,mărţişorul ne aparţine NUMAI NOUĂ - iar asta chiar acolo unde trăim alături de alţii de sute de ani,cum este cazul în jumătatea iugoslavă a Banatului; precum şi faptul că un obicei similar Mărţişorului există tocmai la un popor cu ACEEAŞI ASCENDENŢĂ latină.E vorba de colindele MARZAS din provincia Santander(Spania),pe care colindători numiţi MARZANTES le cântă la 1 Martie din casă'n casă,vestind PRIMĂVARA şi urând gazdelor NOROC ŞI FERICIRE.Deci ca şi Mărţişorul,aceste colinde îşi derivă numele dela acela al lunii Martie(marzo în spaniolă,deci tot din latină),sunt legate de 1 Martie,celebrează sosirea primăverii şi's purtătoare ale mesajului de fericire şi noroc.Cât de mare va fi fiind "familia" acestor obiceiuri,rămâne de văzut.

Să fie deci Mărţişorul un vestigiu tributar vechilor tradiţii romane asociate cu luna Martie? Întrucât această presupunere nu numai că este PLAUZIBILĂ,adică compatibilă cu fiecare din caracteristicile Mărţişorului,ci şi UNICA în raport cu care suma acestor caracteristici formează un sistem consistent de date complementare,răspunsul nu poate fi decât AFIRMATIV.Aceasta înseamnă că punctul de plecare al oricăror investigaţii menite să elucideze semnificaţia Mărţişorului trebuie să-l constituie ipoteza originii lui romane.-

Corneliu Stan

LEGIONARISMUL ŞI UNITATEA EUROPEANĂ

Corneliu Codreanu vorbea,în cartea sa "Pentru legionari",de "nobleţea istorică a poporului român,singurul popor din lume care în toată istoria sa n'a cunoscut păcatul robirii,încălcării sau nedreptăţirii altor popoare".Adăugând faptul că fiul protopopului din Orăştie şi co-fondator al Mişcării,Ion Moţa,a mers atunci când "se trăgea cu mitraliera în obrazul lui Cristos" şi a murit la celălalt capăt al Europei,în Spania,pentru apărarea creştinismului ameninţat de hoardele satanei,- iată repere suficiente pentru a marca temeliile legionarismului românesc ca o mişcare politică eminamente pan-europeană.

Corneliu Codreanu foloseşte cu intenţia sublimării expresia de "nobleţe istorică",în blazonul cavalerismului românesc resuscitat de legionari stând heralda mândriei şi neagresiunii.Mândrie cu privire la originea noastră daco-romană şi neagresiunea venind din creştinismul de fond,de substanţă,al poporului român.

Românii nu s'au creştinat la o dată anume,ca vecinii noştri,ci ne-am născut ca neam creştin.Am crescut odată cu creştinismul pe aceste plaiuri care ţin de lanţul Munţilor Carpaţi şi se opresc natural,geologic şi istoric,la Nistru şi la Mare.Toată poezia şi arta noastră populară vin,din adâncul secolelor,să ne-o confirme.Mioriţa şi Voroneţul sunt două simboluri eterne ale românismului.Definind sintetic legionarismul ca o mişcare politică şi socială ce tinde să aplice în relaţiile şi construcţia socială etica creştină,şi constatând că Europa este un continent creştin,înţelegem repede ce legături fundamentale există între legionarismul românesc şi Unitatea Europeană.Legionarii au luptat şi luptă pentru Ecumenicitatea Creştină,pentru Unirea Bisericilor şi pentru Uniunea Europeană.Aceasta este de esenţa orientării lor politice permanente.Dacă Creştinismul s'a născut la Ierusalim şi în Iudeea,el a explodat ca tensiune spirituală unică şi invincibilă pe pământul european.Fenomenul acesta fantastic şi inegalat de nici un alt eveniment al Istoriei Universale,fenomen ce a iscat Catedrale şi Universităţi,pleacă din sâmburele divin al Dragostei Creatorului care dă dimensiunea ontologică imperisabilă a Omului şi a Umanităţii.Acestei Iubiri Cristice ştiinţa poate să-i dea diverse nume sau interpretări,omul nu poate fi Om în afara ei.Ideea de Sacru şi de Mister Divin,tălmăcită în cele patru Evanghelii şi în Epistole,a făcut saltul din animalitate în Umanitate.Aceasta se cântă şi se cuvântă în toate bisericile creştine,din Irlanda până în Urali.

Ideea pan-europeană nu poate fi decât o idee pan-creştină.Principiul Dragostei şi al Ajutorării este cimentul temeliei Uniunii Europene.Toate popoarele europene îşi trăiesc cu ardoare trecutul,se sbat în nefericirile şi problemele prezentului şi-şi pregătesc,cu o înaltă chibzuinţă şi fervoare,viitorul.Relaţiile dintre naţionalităţile europene se bazează pe o anumită transparenţă născută din etica lor comună,care este morala creştină,născută mai ales din experienţa lor istorică,imensă prin dramatismul ei,care-i obligă la coeziune,în vederea întâmpinării unui viitor extrem de promiţător prin minunile tehnicii dar şi extrem de periculos prin neprevăzutul deteriorării mediului fizic şi biologic ambiant,prin epuizarea resurselor,prin asfixia deşeurilor şi prin chemarea la viaţa civilizată a unor populaţii ce nu împărtăşesc toate valorile civilizaţiei creştine,care nu au aceeaşi idee înaltă despre Om ca personalitate unică şi nerepetabilă în circuitul cosmic.Ideea Europeană este esenţial Pro-Umanistă,fiind de origine creştină şi platoniană.Umanismul s'a născut pe pământul şi din sbuciumul european.Principiile şi legile vieţii sociale descind din Biblie şi din Digeste,ideea de disciplină,de normă comportamentală,de ierarhie şi de armonie vine din concepţia europeană a unei armonii cosmice,aşa cum întreaga literatură şi artă europeană au tins şi tind s'o învedereze cu mijloace din ce în ce mai sugestive şi mai adecvate nivelului înţelegerii istorice,de la Socrate,Platon şi Aristotel până la filosofii existenţialişti,structuralişti,neo-pozitivişti, etc.Toate naţionalităţile europene au un "aer comun"născut din preţuirea,evident nuanţată,a individualităţii umane.Toate culturile naţionale europene sunt, într'un fel,complementare,existând,la o cercetare istorică atentă,un permanent dialog şi schimb osmotic de idei şi de valori.

Legionarii au considerat totdeauna că primordial în schimbările istorice sunt "ideile",nu economicul.Primordial,nu exclusiv.În virtutea acestui principiu,s'a militat pentru o adâncă reformă a dreptului internaţional în sensul adoptării unui "Cod de Obligaţii ale Statelor",cod care să fie sancţionat cu coerciţiunea internaţională.Mai ales când e vorba de drepturile Omului.Omul fiind un scop în sine şi nu un mijloc,respectarea riguroasă a drepturilor sale trebuie să-i asigure nu numai mijloace de trai ci şi raţiunea de a trăi.În acest sens vede Legiunea născându-se nucleul social indiferent de poziţie şi dimensiune; un ideal,o scară de valori spirituale trebuie să existe şi să se afirme în fapta

cotidiană.De aici poziţia pan-europeană permanentă a legionarilor,pentrucă Europa este,înainte de orice,o valoare spirituală unică în lume.De la Homer până la Soljeniţin,aventura spirituală europeană e incomparabilă.Europa înseamnă,printre altele,Shakespeare şi Tolstoi,Mickiewicz şi Eminescu.Evident şi Beethoven şi Dante şi Cervantes şi Goethe.. - citindu-i şi auzindu-i pe toţi,poţi să ai o viziune aproape completă a boltei spiritualităţii europene.Dar mai sunt atâţia alţii,imens de mulţi,cari au contribuit enorm la strălucirea şi perenitatea spiritualităţii europene.Spiritualitate,repetăm,unică în lume,spre care toată lumea priveşte ca la un far.Ea face baza şi osatura întregei Umanităţi.

În peisagiul politic românesc nimeni n´a înţeles şi n´a proclamat mai manifest acest adevăr decât legionarii lui Corneliu Codreanu,începând dela Ion Moţa până la Nae Ionescu.Se poate scrie o întreagă lucrare pe această temă,având ca fir conducător "trăirismul" legionar,curent filosofic iscat de adepţii lui Codreanu(Ernest Bernea,Traian Brăileanu,Radu Gyr,Puiu Gârcineanu,etc),a cărui axă spirituală era trăirea în autenticitate morală absolută şi respingerea oricărei ipocrizii.De unde şi conflictul frontal cu bolşevismul,de unde şi geneza capacităţii de eroism a generaţiei conducătoare legionare,ucisă iniţial de burghezia plutocrată şi apoi de dictatura marxistă.

Susţinem deci că poporul român se poate prezenta cu fruntea sus şi să privească ca realizarea propriului său vis unitatea leală a popoarelor Europei. Căci proclamând capacitatea omului de a fi stăpânul propriului său destin,legionarismul a recunoscut implicit libertatea drept cea mai nobilă dintre însuşirile omeneşti,trăsătura de bază a condiţiei umane,împotriva oricărui despotism , libertatea din viaţa socială fiind strict legată de libertatea morală,fără de care nu e posibilă desăvârşirea şi înălţarea omeniei din Om.Practicând-o militant,Dragostea creştină desvoltă implicit spiritul de coeziune a tuturor colectivităţilor,care trebue legate în spiritul lui Cristos de valori autentice de simpatie şi ajutor reciproc.Urmare acestor premize,legionarii au fost totdeauna contra oricărei idei imperialiste.Potenţarea virtuţilor specifice ale oricărei naţionalităţi,în concepţia legionară trebuie să se facă în sus pe scara organizării,civilizării şi culturii,în perfecţionarea morală,în împlinirea spirituală, prin valorificarea optimală a "talantului propriu" încredinţat neamului respectiv de Dumnezeu.De aici nevoia permanentă imperioasă a transparenţei şi sincerităţii în relaţiile dintre oameni,dintre popoare şi State.

Pe pământul european şi în cultura şi civilizaţia europeană s´a născut noţiunea de Onoare.Trădarea,duplicitatea,perfidia,sunt ne-europene.În lucrarea sa sus amintită,Codreanu spunea: "Decât să învingi printr´o infamie,mai bine să cazi luptând pe drumul onoarei".Coordonatele doctrinare legionare sunt emanaţii ale culturii europene: credinţa în Dumnezeu,încrederea în misiunea unui ideal umanist,dragostea dintre oameni,buna cuviinţă,buna credinţă,devotament şi zel în lucru,respectul strict al legalităţii,unitatea contra anarhiei,reazim în sufletul mulţimii şi contra dictaturii,realismul cel mai strict în rezolvarea problemelor publice pentru cele mai bune rezultate sociale,- iată un buchet de principii doctrinare,toate desprinse din cultura europeană.

Şi ecologia şi-a găsit un loc în gândirea lui Corneliu Codreanu,când scria: "Colectivitatea are o tendinţă permanentă de a sacrifica viitorul,pentru interesele ei prezente.De aceea asistăm la exploatarea nemiloasă a pădurilor,a petrolului,uitând că în urma noastră sunt sute de generaţii care aşteaptă să ducă şi ele mai departe viaţa neamului".De altfel,dragostea înflăcărată de Natură este componentă a sufletului legionar.Lupta contra degradării Naturii ca şi contra risipei au fost anticipate în programul şi activitatea legionară.Cine nu-şi aminteşte de acţiunea începută cu mai bine de cincizeci de ani în urmă pentru colectarea fierului vechi,când încă nu se dăduse alarma pe plan mondial pentru riscul epuizării resurselor naturale şi a degradării mefiului ambiant?

În concepţia legionară,cum s´a remarcat deja de Gheorghe Racoveanu,"pacea este fiica iubirii şi opera dreptăţii".Fără Pace şi fără Libertate,mântuirea omului nu e posibilă.Pacea între popoare trebuie să fie un scop al tuturor activităţilor politice.Dar pacea nu-i posibilă decât dacă popoarele sunt libere. Dacă sunt guvernate de dictaturi,aceste dictaturi sunt surse permanente de conflict.Ele duc totdeauna la înarmări excesive şi agresive.Agresarea unui alt popor n´a fost niciodată decisă de poporul care atacă,ci de generali,dictatori,împăraţi sau posedaţi ai puterii.Europa de Mâine,Europa Unită,care va cuprinde fără îndoială şi popoarele ce gem azi sub dictaturile oligarhiilor marxist-leniniste din răsăritul continentului,va fi fundamental o uniune de popoare creştine,care practică,ca de la sine înţeles,toleranţa şi cultul respectului altuia.

Poetul Lucian Blaga,în filosofica lui formulare: "Eu nu strivesc corola de minuni a lumii",a exprimat cel mai bine sufletul adânc al neamului românesc, care,cum am arătat mai sus,n'a înrobit pe nimeni,n'a împilat,n'a exploatat,ci veşnic,în cei 1500 de ani de existenţă,s'a apărat,s'a apărat cu dârzenie şi cu o vitejie legendară,dar nu "s'a închinat",aşa cum spunea Eminescu în Scrisoarea III-a.Din acest eminent spirit românesc,descris de Eminescu,s'a născut legionarismul ca mişcare pan-europeană.-

Ion Busuioc

CÂND MUGURII SURÂD A FLOARE de Nichifor Craini

Jucaţi-vă cât sunteţi mici
Şi mugurii surâd a floare;
Atâta ni s'a dat sub soare:
Doar un acum,doar un aici,
Când mugurii surâd a floare.

A fi,a fi şi-a chiui -
Trezvie'n somnul negrei hume!
Lumină dacă e pe lume,
E bucuria de-a trăi,
Când mugurii surâd a floare.

Ce n'aş da eu să mă despoi
De-această mască ruinată,
În frăgezimea de-altădată,
Copilărindu-vă cu voi
Când mugurii surâd a floare.

Dar voi veţi fi ca mine-acum,
Când eu din lume mă voi şterge.
E scrisă celui ce premerge
Să cadă cel dintâi pe drum,
Când mugurii surâd a floare.

Cu zilele făcute sul,
Ca nişte antice volume,
Veţi plânge c'aţi trecut prin lume,
Dar nimeni n'a trăit destul
Când mugurii surâd a floare.

&& Faţă de atitudinea servilă a ierarhiei Bisericii din ţară,demonstrată fără echivoc prin complicitatea întru rele cu guvernul ocupantului,prin otrăvirea Exilului cu preoţi politruci,prin asuprirea Bisericii Unite,şi alte mârşăvii,- Românii pribegi nu mai puteau rămâne în comuniune cu astfel de ierarhi,trădători de Dumnezeu şi Neam,ci şi-au căutat refugiu,până la normalizarea situaţiei de-acasă,pe unde au putut,nimerind astfel sub ierarhi mai mult sau mai puţin legitimi,dar străini de neam.Din aceste consideraţii va fi pornit mâhnirea dârzului Moţ,care e monseniorul Bârlea,când a făcut cunoscutul apel de la München,îndemnând pe fraţii săi români ca,dacă-i vorba de alte oblăduiri decât a părinţilor din Bucureşti,de neînchipuit în ruşinoasa situaţie de azi,- atunci să meargă în casa bunicilor dela Roma,cel puţin la fel de "ortodocşi" ca străinii din Fanar şi dela Moscova...

Grupuri de Români dela München,Düsseldorf,Augsburg,Nürnberg,Stuttgart,Freiburg,etc,au răspuns deja acestui apel,adunându-se la München,26-27 Noembrie, unde,după slujba oficiată de mons.Bârlea,pr.Al.Raţiu din America şi diaconul Florin Lupuleasa,cu concursul corului dirijat de D-na Doina Tăutu,- în aceeaşi biserică,Sf.Elisabeta,a avut loc adunarea.Părintele Bârlea a marcat principiul unităţii creştine,poruncită nouă de Isus,în jurul Sfântului Părinte; discuţiile inter-confesionale se tergiversează de ani şi pot dura la infinit,începutul concret trebuie făcut de undeva,iar noi Românii suntem cei mai indicaţi să ne întoarcem în staulul dela Roma,de unde-am purces şi ca neam şi ca "lege"; nevoie cu atât mai imperioasă azi,aceea de a ne lega strâns de rădăcini,în bătaia crivăţului ce urmăreşte,clar,desfiinţarea noastră ca neam! După câteva lămuriri ale păr.Raţiu,cei prezenţi,exprimându-şi acordul,au semnat actul de adeziune,şi scrisoarea către Sf.Părinte prin care-I cer ocrotirea.

A doua zi,Duminică,predica la Sf.Liturghie a ţinut-o pr.Raţiu,iar după masă a urmat o nouă adunare,în sala festivă dela Kolpinghaus,unde a vorbit,primul, prelatul Lothar Waldmüller,reprezentantul Cardinalului,pomenind şi de sinodul ortodox-catolic dela Florenţa(1438-39),unde delegaţii Moldovei şi Munteniei,în frunte cu mitropolitul Damian,au semnat unirea cu Roma,al cărui prim delegat era însuş Papa Eugeniu al IV-lea.Au urmat la cuvânt dnii Rău,Ion Dumitru(editorul),V.Dumitrescu dela "Curentul",Mihail Băican,N.Bejan,Al.Grigorescu,dr.Vasilache,Marius Theodoru,dr.Micle,pr.V.Cartajan,dr.Mălinaş.Sunt primii muguri ai trezirii din somnolenţa balcanică,plesniţi la dogoarea sfintei "încăpăţânări" a monseniorului Bârlea,şi a patriotismului celor ce-au aderat.-

&& Întorşi de la Congresul aromân dela Freiburg(1988),profesorii Gligor Popi, Savici şi Vanku au vorbit,pe aceeaşi temă,la o "masă rotundă" de la televiziunea din Novi Sad,la 26 Noembrie.Emisiunea a fost preluată de televiziunea dela Belgrad,la 18 Decembrie.Profesorul Popi din Vârşeţ a scris şi un articol,despre acel foarte populat congres,în revista românească "Lumina" dela Panciova.-

&& Societatea armână "Pitu Guli" din Scopie a tipărit la Tetovo,în Iugoslavia,cartea "Lacrămă",cu poezii în aromână de C.B.Stefanoski.-

COLLEG... ...ovo,în Iugosla- via,cartea "
Lacrămă",cu poezii în aromână de C.B.Stefanoski.-

l românesc de cameră,în 1978,sub numele de Collegium Byzantinum.Iniţiatorul,
dic,compozitor şi dirijor,e fiu de învăţători din Pucioasa(Dâmboviţa),cari,
intre alte îndemnuri bune,i-au insuflat şi gustul pentru muzică.Printre cola-
ratori menţionăm pe dr.Mircea Duţescu din Aachen,prof.Aurel Sgunea din Köln,
of.Mimi Nicolescu din Liège,solişti,şi prof.Mihaela Ionescu din Paris.Străda-
ile nu le-au fost uşoare,dar acum,după zece ani,au ajuns la maturitate respec-
bilă şi la o componenţă de 50 de membri cu 4 solişti.
Acest cor îşi păstrează încă dela înfiinţare o totală independenţă în rea-
zarea scopului: păstrarea şi promovarea cântărilor la Sf.Liturghie,a colinde-
lor şi a madrigalelor.În cele peste 30 de concerte susţinute şi cele 4 dis-
ri au arătat,atât în Germania cât şi în Franţa,Elveţia,Belgia,Olanda şi Ita-
a,marea frumuseţe a muzicii româneşti.Activitatea le-a fost deseori remarcată
oficialităţi şi personalităţi germane.Astfel în 1983 au primit cea mai înal-
distincţie,acordată de cea mai cunoscută arhivă de cântări bisericeşti orien-
le,"TABOR",din Germania.Componenţa corului demonstrează posibilităţile rodni-
ale frăţietăţii creştine,deoarece membrii sunt catolici,ortodocşi,protestanţi
neoprotestanţi.Trei sferturi dintre membri sunt germani şi au învăţat să cân-
în limba română.În 1987,în cadrul manifestărilor culturale dela Sorbona pen-
u omagierea lui Mircea Eliade,şi-a dat concursul şi Collegium Byzantinum,pro-
amat Duminică 27 Iunie cu un concert la Biserica Română din Jean de Beauvais,
de a fost foarte aplaudat.Biserica era arhiplină,nici în picioare nu mai era
c.Concertul a avut loc după terminarea slujbei.
La concertul de Colinde,organizat la Aachen la 11 Decembrie 1988,am asistat
eu.Ca şi la Paris,de altfel.Concertul a fost în "Salvatore Kirche",biserică
ină la refuz.Dirijorul şi coriştii în pelerine lungi de catifea roşie,parcă
au craii dela răsărit,căutându-l pe Isus.Timp de trei ore au fost cântate 18
linde de Crăciun,încheindu-se cu BUNĂ DIMINEAŢA LA MOŞ AJUN,solistă Mimi Nicu-
scu.A fost o emoţionantă sărbătoare a Crăciunului,la care multe lacrimi de
intiri au curs.Aparatele de filmat şi televiziunea au fost prezente.Urăm pe
i departe noi succese acestui ansamblu românesc!-

Ing.Mircea Ionescu

&& Sâmbătă 28 Ianuarie a avut loc în faţa bazilicii Sf.Petru din Roma o ma-
festaţie contra ocupanţilor ţării,organizată de dl Doru Braia,care a adus de
München drapele,pancarte şi lumânări.Au participat circa 350 de români,ita-
eni,câţiva bulgari: Emil Ghilezan,Gh.Mazilu,Radu Roşeanu,Ion Raţiu,George
gelescu,Franz Weisenburger(n.la Arad),ziarişti italieni,televiziunea,etc.S'a
asat pe pavele conturul unei cruci de 12 pe 8 metri,orientată spre bazilică.
mijlocul crucii s'au aprins sute de lumânări mari roşii şi altele mai mici,
lorate.La picioarele crucii s'a improvizat un altar(cu megafon),la care preo-
i Cătălin Dragu şi George Picu(ardeleni,locuind la Civittavecchia),au oficiat,
utaţi de cor,o slujbă religioasă,repetând-o de trei ori între orele 15-19.-
&& La 29 Decembrie a avut loc la München adunarea anuală a Societăţii Acade-
ce Române din Germania.După un moment de reculegere pentru membrii decedaţi
cursul anului: Vlad Georgescu,Liviu Leuca,Gabriel Manolescu,Al.Şuga,Ion Ţo-
scu,Ioana Cocoş-Vlădescu şi Heinrich Zillich,- dl Sporea a vorbit despre ecou-
le favorabile stârnite de ultimul număr al Revistei Scriitorilor Români la
sturile de radio şi'n presă,şi de participarea sa la Romfest(Cleveland),anun-
nd că SAR a devenit membră a Casei Române din Oakland.-
&& Aşa cum s'a stabilit de ani,Institutul Român din Freiburg a adunat,în sea-
de Bobotează,o seamă de compatrioţi,pentru împrospătarea amintirii datinelor
sărbătorile Crăciunului-Anul Nou,- despre care a vorbit,frumos,D-na Maria
băruş dela postul de transmisie Baden-Baden.Partea muzicală a fost reprezenta-
de duetul Micşunescu-Fogarasi,cu arii româneşti,străine şi colinde,la pian
vioară.Serbarea s'a încheiat cu un foarte bine organizat bufet,care a stâr-
t admiraţia tuturor; mai puţin entuziasm a stârnit,judecând după rezultate,
eta care a urmat...
&& În 1987 a apărut la Paris "Perestroïka,vues neuves sur notre pays et sur
monde",în care Gârbaciov afirmă,nici mai mult nici mai puţin,că "valorile
irituale şi culturale -ale comunismului- sunt profund demne şi morale",sau că
ealizarea noastră cea mai mare e nepreţuitul nostru capital spiritual".În ca-
gulag o fi descoperit el aceste delicate lucruri? Oricum,scriind ce-a scris,
rbaciov arată că nu-i prea pasă de creditul pe care atâţia doreau să i-l acor-
,aşa,"pe nevăzute"! Sau poate cartea a scris-o Plămădeală?...

DIN LUMEA EXILULUI

- Publicând,ca un scandal,fotografia sfintelor Irina,Ecaterina şi Filofteia, pictate,în biserica din Fulga(Prahova),în costume naţionale româneşti,gazeta d-lui Raţiu ne îndeamnă"să ne opunem cu dârzenie... oricărui sacrilegiu adus credinţei noastre strămoşeşti şi bisericii.Noi trebuie să demascăm lumii politica de distrugere a credinţei în Dumnezeu şi de distrugere a Bisericilor dusă de Ceauşescu şi de comuniştii săi ce-l înconjoară,căci ei distrug însăşi esenţa spirituală a naţiunii româneşti".

Totul porneşte,cum se vede,dela iile româneşti ale Prea Cuvioaselor,adevărat sacrilegiu pentru credinţa strămoşească a dlui Raţiu,ii capabile să-i distrugă credinţa în Dumnezeu,ba chiar esenţa sa spirituală! Păi slabe trebuie că mai sunt acestea,dacă atârnă toate de o biată fotă! În fapt,sfintele,trăind în lume,erau şi ele îmbrăcate(şi nu.. "altfel"),ca toată lumea; din păcate,fotografii.. n'au prea lăsat.Şi-atunci oricine se crede'n drept să-şi reprezinte sfinţii după propria imaginaţie şi gust.Am văzut acum vreo 40 de ani,la Roma,o expoziţie de icoane cu Maica Domnului,aşa cum şi-au închipuit-o diversele popoare: neagră la negri,cu ochi oblici şi chimonou la galbeni,bizantină la greci,etc, dar toate adorabile.Cea mai frumoasă însă,după aprecierea unanimă,a fost cea... japoneză: "un tesoro",nu alta,deşi Sf.Fecioară,când cu "fuga",se limitase la Egipt şi n'avusese timp s'ajungă până'n arhipelagurile Pacificului! Şi nimeni nu s'a scandalizat,nici nu şi-a văzut primejduită "credinţa strămoşească",sau.. "esenţa spirituală".Drept e că vizitatorii,în cea mai mare parte,erau lume subţire; altfel,cu "criticii" de azi,ar fi dat de dracu' până şi Michelangelo!

Personal,cea mai frumoasă Madonă pe care-am văzut-o'n viaţa mea,e cea pictată de Eugen Drăguţescu,îmbrăcată cam ca la Lereşti: cu iie cu şabace,fotă de flori,bundă-ilic -ruptă din Mioriţa parcă!- dar de-o seninătate şi curăţenie ce te fac să-ţi pleci ochii,smerit şi fericit.Pân'acum am ţinut-o'n casă,la vedere, dar acum,citind foaia lui Raţiu,am pus-o mai la adăpost,de teamă că-mi pică'n casă,pe neaşteptate,vreun priceput în ale artei,dela "Românul Liber"... Cât despre Ceauşescu,această reuşită întruchipare a satanei,el poate distruge enorm de mult,dar nici ignoranţa fudulă nu se lasă mai prejos...

- Fostul rege pledează,într'un manifest,ca luna Noembrie să fie închinată "tuturor celor oprimaţi".Mai nimerită ar fi,credem,luna August,căci atunci,la 23, s'au pus jaloanele infernului din ţară.Această lună ar mai avea avantajul că,reclamându-se şi comuniştii noştri tot dela acea dată,a "eliberării",ea ar întruni, în fine,mult dorita unanimitate.. Pledând pentru Noembrie,Mihai aduce în sprijin şi evenimentele dela 8 Noembrie 1946,din Piaţa Palatului,unde mulţi manifestanţi "au fost omorîţi"şi alţii arestaţi.Trebue să fi fost teribil,de vreme ce el,de spaimă,a rămas mut vreo 40 de ani,incapabil să articuleze un cuvânt în apărarea celor "oprimaţi".Am crede însă că oprimaţii merită mult mai mult decât popasul unei singure biete luni din douăsprezece,redusă şi ea la o simplă manifestaţie de stradă; că adevăraţii fii ai ţării nu-şi pierd nici măcar o clipă din libertatea dobândită fără să facă tot ce pot pentru eliberarea României,din robia instaurată la 23 August 1944...

- Eugen Ionescu publică ce i-a spus,la spovedanie,un călugăr atonit: "Să fi făcut orice,să fi omorît,să fi fost incestuos,să fi furat,toate acestea sunt treburile lumii,asta nu are importanţă; trebue să crezi,aceasta este totul".Ionescu e ortodox; spovăduitorul,ortodox; foaia unde se publică -"Mărturia"de la München- ortodoxă şi ea.Doar afirmaţia nu-i tocmai.. ortodoxă.Parc'am mai auzit-o noi pe undeva: la niscai aşchii protestante,în niciun caz în Biserica lui Isus! Scrie Sf.Apostol Iacob,"fratele Domnului",vorbind despre credinţă,că ea,"fără de fapte,moartă este".Iar când e vorba de blestemăţii ca cele de mai sus: ucidere,incest,hoţie,ea e de mult în putrefacţie,oricâte cârji i-ar pune unii"ortodocşi"...

- Citim,în "Carpaţii",că "Dl Horia Sima este un om de o corectitudine care depăşeşte orice margine".De aceeaşi părere este şi o anumită doamnă...

Tot aci mai vedem că "domnia sa este omul politic român care gândeşte mult şi rezultatul gândurilor sale le-a expus în mai multe cărţi".Nu era nevoie,rezultatele le ştie toată lumea: ele s'au ţinut lanţ,dela asasinarea Căpitanului la asasinatele din 1939,la rebeliune,la schingiuirile dela Rostock,la fuga în Italia,la pactul încheiat cu comuniştii prin Pătraşcu,etc.etc.: toate,rezultat al unor... profunde reflexii...

- Afirmă dl George Barbul într'o conferinţă,cum citim în "Dialog",că"problema Transilvaniei nu poate fi rezolvată decât printr'o înţelegere între popoarele român şi maghiar".Noi credem,însă ,că"problema Transilvaniei" a fost rezolvată, odată pentru totdeauna,atât de Adunarea dela Alba Iulia,la 1 Decembrie 1918,

cât şi la două conferinţe de pace,ambele la Paris,după primul şi al doilea război mondial,şi că,deci,nici nu mai există o "problemă a Transilvaniei".De ce românaşii noştri se pretează la nişte jocuri,inventând"probleme"de mult închise?.

- "Jewish Week"din Washington -citat de"Dialog",se plânge că printre activiştii lui Bush se aflau şi antisemiţi.Evident,fiind vorba de preşedintele Americii şi nu al Israelului,lui Bush se vede că i-a fost suficient ca sprijinitorii săi să nu fie.. anti-americani.S'a lipsit totuşi de ajutorul unora,dar lucrul nu i-a folosit: "Dintre toate comunităţile religioase -scrie"Cuvântul Românesc"-,numai Evreii au votat în majoritate pentru Dukakis,aşa cum a recomandat Consiliul Naţional Evreiesc: 64%,faţă de 35% pentru Bush",de unde se vede că chestia cu nazismul şi antisemitismul a fost numai nod în papură.Doar negrii i-au imitat, pentru Bush votând numai 12% dintre ei.

"Neplăcut",pentru "Dialog",e faptul că printre cei citaţi se află şi preotul Gâldău,"un legionar notoriu".Deşi mă aflu de peste o jumă'de veac în Legiune,şi nu tocmai la margine -şi nu m'am jenat niciodată să propag cinstea,dreptatea,iubirea de Neam şi de Biserică!-,mărturisesc că-i pentru prima oară că aud de această apartenenţă la Mişcare; dar,continuând a citi asiduu "Dialogul",poate mai aflu şi alte noutăţi interesante... N'ar fi rău însă ca"democraţii" din Exil să mai lase naibii interesele altora şi să se"ghideze" şi după bătăile inimii.Fie siguri că n'au să greşească,chiar dacă pricopseala o fi mai anemică...

- În"Mărturia" din Martie,Ioan Mircea Bogdan vorbeşte de "necesitatea organizării unitare şi autonome a bisericii ortodoxe din diaspora românească",care s'ar face prin alegerea de titulari la episcopiile din Europa şi promovarea vlădicăi Natanael din America la rangul de mitropolit,ceeace ar face posibil un sinod românesc al Exilului,sub jurisdicţia patriarhiei din Constantinopol.Ideea-i minunată,dar nu e nouă; ea a străbătut stăruitor Exilul încă de pe vremea mitropolitului Visarion,care putea face mult în această privinţă.

Noi însă suntem sceptici,văzând că în mai bine de 40 de ani nu s'a făcut un pas înainte,iar în răstimp diversele organizări bisericeşti şi-au pus capul sub alte patrafire,de unde-i greu să mai iasă fără a mai pierde din fulgi.Fraţii din America ţin de un sinod rusesc ce-şi trage îndreptăţirea numai din binecuvântarea Moscovei şi care-i ţine aşa de bine'n chingi încât bietul Trifa n'a îndrăsnit nici măcar să sfinţească un preot pentru fraţii săi din Germania,de teamă să nu încalce nu mai ştim ce statute... Cei din Paris se găsesc sub un alt sinod,tot din America şi tot rusesc,nerecunoscut absolut de nimeni dar pe-ale cărui hărţi Basarabia se găseşte încorporată la Rusia! Singuri cei din Germania s'au salvat,agăţaţi,prin dibăcia răposatului preot Vasiloschi,de chiar mama ortodoxiei,care e patriarhia din Constantinopol.Şi-atunci,se mai poate spera,rezonabil,în dispariţia,aşa dintr'un condei,a haosului din organizarea bisericească a refugiaţilor români? De-aci va fi ţâşnit ideea,profund creştină şi românească,de-a risipi acest haos prin îndrumarea tuturor Românilor refugiaţi,măcar pân'o trece prăpădul,spre scaunul obârşiei noastre,române şi creştine,care e Roma lui Traian! scaun necontestat de nimeni,căci până şi în diptícele constantinopolitane figurează ca primul dintre ierarhii Bisericii,strâns urmat de Constantinopol,Alexandria,Antiohia şi Ierusalim.

Propunerea dlui Bogdan,oricât de ideală,vine cu mare întârziere,ceeace face realizarea ei mai mult decât problematică.Mai întâi,chiar dacă organizaţiile bisericeşti ale Exilului ar reuşi să se scuture de supuşeniile actuale,putem fi siguri că foarte mulţi,chiar preoţi,vor rămâne unde sunt,aşa că unitate tot nu va fi.De altă parte,candidaţii la episcopat nu se pot improviza,căci atunci ne-am găsi şi mai rău.Personal,nu cunosc pe nimeni în Exil care-ar putea ocupa, cu suficientă demnitate şi autoritate,nişte posturi pline de-atâta răspundere şi dârzenie în viforul de azi.Şi-apoi,este aşa de sigur că Fanarul ne-ar accepta? După experienţa noastră din Germania,ne îndoim temeinic: nu ne-au dat niciun fel de sprijin,se codesc la hirotoniri,parcă ne ţin de silă,de jena de a se lepăda de nişte bieţi fugari,recomamndându-ne mereu "discreţie",ca să n'aibă,probabil, necazuri cu "ecumenicii" de peste cortină.. Alternativa noastră,realist vorbind, e să rămânem cum ne găsim,sau,făcând un efort de bărbăţie şi trezire,să ne întoarcem la maica Neamului şi a Bisericii: la Roma!...

- Tribuna României din 1 Decembrie a ieşit cu un cuprins bogat despre Marea Unire,documentat şi plin de patriotism.Închipuiţi-vă,e pomenit până şi Maniu! ba chiar regele Ferdinand apare într'o poză,decorând soldaţi.Nu vrem să ne mirăm prea mult,ca să n'o deochiem.. Dar în petic,revista tot îşi dă: acolo unde arată pe derbedeii ce conduc azi,din mila Kremlinului,drept "moştenitori şi continuatori ai Marei Uniri"! Că scump mai trebuie plătită,Doamne,bucăţica de pâine a stăpânului...

- Stindardul Românilor semnalează şi el,cu amărăciunea cuvenită,serbarea Unirii din 1918,la München,prin dezunire: "Motivul este unirea forţată a bisericilor,pe care a voit să o facă Mons.Bârlea".- De ce "forţată"? A trimis poliţia la "ortodocşi",ca să-i silească să semneze? Monseniorul a făcut doar un "apel", oportun sau nu,bun sau rău,dar la care oricine era liber să adere,sau ba.Se vede c´a fost un "mal-entendu",ortodocsiştii obstinaţi luându-l drept poruncă -şi s´au speriat aşa de tare,încât Unirea Principatelor n´au mai avut curaj s´o serbeze nici în.. dezunire,lăsând tot greul pe seama monseniorului,rămas astfel,la acea aniversare,singur pe teren...

- Săptămâna müncheneză îşi anunţă suspendarea pe timp neprecizat.Păcat! Pe noi, vestea nu ne-a surprins,putem pretinde c´am prevăzut-o dela primul număr.Problema nu era a calităţii,ci a banilor.Şi dacă nu ne-am exprimat îndoiala încă de pe atunci,e pentrucă,având în vedere orientarea "raţistă" a publicaţiei,am socotit că dl Raţiu va pune şi el umărul.Ar fi fost cam singura treabă serioasă din activitatea "politică" a domniei sale...

- În lista asociaţiilor aderente,publicată de secretariatul CMR-ului,se văd şi lucruri puţin clare.Astfel,CNR e trecut de 7 ori,pe secţii: Australia,Canada, Franţa,St.Unite,Elveţia,ba chiar... "Secţia Statul Liber Bavaria"!,care pân´ acum credeam că ţine de Germania! Păi CNR nu-i o organizaţie unitară? aderă fiecare unde-i place,de capul lui? Şi dacă toţi au aderat,de ce 7 adeziuni şi nu una singură -şi serioasă-,aceea a CNR-ului? La Portland găsim Comunitatea Română şi Biserica Română: n´or fi cumva aceiaşi membri? La Sindicatul Român din Washington se adaugă filiala din Lausanne: aşa,ca să iasă două la număr.Etc.- Ce-o fi avut nevoie prestigiosul Congres Mpndial să-şi umfle,astfel,adeziunile? Numai aşa,ca să împrospăteze hazul steagurilor lui Pristanda?...

- Afirmă Tribuna României,la 1 Decembrie,că Unirea dela 1700 "urmărea desfiinţarea conştiinţei etnice".Acum,câtă vreme asemenea trăsnăi le citim în buletinul Moscovei,e normal; mai trist e când le vedem şi în publicaţii de pe aici, libere şi pline de patriotism.. Dar chiar de-am lua de bună afirmaţia,suntem obligaţi să constatăm că rezultatul a fost complet pe dos: că dela Roma,în loc să vină cu desfiinţarea conştiinţei etnice,au venit,tocmai,cu.. înfiinţarea ei!

- Într´o publicaţie simistă,Faust Brădescu se arată scârbit de "laşitatea" robilor din ţară,cari nu reacţionează la crunta împilare.Şi trebuie că e aşa,dacă o spune dânsul.Articolul e scris la Paris,în faţa cafelei cu rom; dacă-l scria la Bucureşti,avea şi mai mare efect... Afirmă dânsul,printre altele,că neamul "are nevoie de EROI,de OAMENI DE SACRIFICIU".Dacă,Doamne fereşte,aceste rânduri îi cad sub ochi dlui Sima,se duce glonţ în ţară: cu Brădescu cu tot! Prin delegaţi,se înţelege...

- Academia Medicee din Florenţa a acordat anul trecut premiul european"Lorenzo il Magnifico",secţia istorie,compatriotului nostru Iosif C.Drăgan.Ca români,ne bucurăm nespus.Şi ne vom bucura la fel când alţi compatrioţi,tot savanţi,vor fi cinstiţi cu premii internaţionale: ne gândim,mai ales,la doctorul Ceauşescu şi la academiciana Leana Briceag...

- "Mioriţa" ne informează că,intrat în Bucureşti(Martie 1821)."Tudor şi-a petrecut noaptea în casa lui Zoe Brâncoveanu".Acum ştim,în sfârşit,de ce-a pierdut partida...

Radu Cornăţeanu

RUGĂ PENTRU ÎNVIERE de Valeriu Cârdu

Doamne,
Amar aduc din satul meu uitat,departe,
La margini de hotar,
Deschis să-mi fie sufletul -o carte
Pentru copii - abecedar...

Din lacrima ce-o poartă´n colţul genei
Ţărani cu palma noduroasă
şi suflet răstignit,
Am însemnat opriri în porţile Gheenei,
Şi-am împletit
Cunună de măriri pentru´nviere.

Din datina poporului sărac şi bun,
Aduc azi ruga mea la denii,
Nădejdile în salbă să le-adun
Şi să distrăm năpraznice vedenii.

Umil - Cu gând neistovit,
În ceasul răstignirii Tale,
Cobor în giulgiu trupul vlăguitului norod.
Din chinul frământărilor o cale -
Să-i hărăzeşti -
cu bucurie şi cu rod.

Din ochii stinşi şi feţe măcinate,
Răsară floarea traiului mai bun.
În ruga mea - străbun după străbun -
Noi toţi,am năzuit spre deslegarea de păcate.

Când toaca va vesti nemărginita Ta putere
Şi îngerii vor proslăvi minunea în sobor,
Trimite răstignitului popor,
Mult aşteptatul semn de înviere.

&& Citim,într´o revistă,că "afganii au pierdut un milion de morţi".Apăi, dacă erau deja aşa,mai bine c´au scăpat de ei...

&& Pelerinajul la Soultzmatt va fi la 10 Iunie,Sâmbătă.-

UN ROMÂN ÎNTRE ŞVABII BĂNĂŢENI

În zilele de 10-11 Decembrie s'au desfăşurat,la Freiburg,lucrările celei de-a şasea reuniuni a organizaţiei culturale a Şvabilor bănăţeni "Adam Müller Guttenbrunn".Peste 100 participanţi,cei mai mulţi actuali sau foşti membri ai corpului didactic,au ascultat cu mult interes comunicările prezentate,de un înalt nivel ştiinţific,pe teme istorice şi literare.Interesant e faptul că,deşi acest grup de "Volksdeutsche" provine dintr'o provincie azi împărţită şi aparţinând la trei state diferite(România,Iugoslavia şi Ungaria),referatele acestui mic congres s'au referit mai mult la problemele Şvabilor din Banatul românesc.

Cu competenţă şi discernământ obiectiv au fost analizate în special aspectele afirmării spirituale a compatrioţilor lor din România,înainte şi după cel de-al doilea război mondial,scoţându-se concluzii semnificative.Astfel,s'a accentuat,repetat,trista situaţie din ultimele patru decenii,datorită faptului că exprimarea în scris -fie în presă,fie în creaţia literară- e stânjenită,fiind supusă îngrădirii ideologice.

Pe de altă parte -cu nostalgia trecutului- s'a subliniat,de mulţi vorbitori, tratamentul mult mai favorabil şi posibilităţile de afirmare spirituală mai avantajoase,de care s'au bucurat Şvabii din Banatul românesc după 1918,în comparaţie cu regimul sub care trăiseră anterior,dominat de presiunile maghiarizării. Ca oaspete te simţeai "ca acasă" în mijlocul acestor compatrioţi de origine germană,cari îţi vorbeau cu plăcere româneşte,ba unii îţi mărturiseau,cu oarecare mândrie,că au urmat şcoală românească şi au predat în învăţământ elevilor,la fel ca şi colegii români.-

Constantin Sporea

&& De centenarul morţii lui Eminescu este în lucru,şi va fi gata la finele lui Mai,retipărirea întregei sale opere politice.E vorba de 2 volume cu un total de peste 1200 de pagini,ediţie îngrijită,de lux se poate spune,cu o prefaţă de Nicu Caranica şi studiul introductiv de N.Creţu,la un cost uimitor de ieftin: pentru cei ce-l achită înainte de 15 Mai,abia 300 de franci ambele volume,de trimis la Libräria Românilor din Exil: Librairie du Savoir - 5 rue Malebranche - 75005 Paris - Franţa.Librăria are şi telefon: 43 54 22 46.-

&& La München,Unirea Principatelor s'a sărbătorit Vineri seara,27 Ianuarie, la Kolpinghaus,organizată de Misiunea Română Unită şi de Comunitatea Românilor ortodocşi cari,lepădând jurisdicţia marxistă a patriarhului distrugător de biserici,a cerut protecţia căpeteniei supreme a Bisericii.Despre epocalul eveniment a vorbit dr.Titu Popescu.Corul Misiunii,condus de D-na Doina Tăutu,a cântat Hora Unirii(Alecsandri),Tricolorul(Ciprian Porumbescu)Noapte de vară(Coşbuc), La fântână,Dor-doruleţ.Recitări,Ioana Velicu.Gabriel Chihaia a cântat la vioară Lăutarul lui Enescu şi Balada lui Porumbescu.- Tot la Mnchen s'a slujit,Duminică 22 Ianuarie,un Te Deum în memoria făuritorilor Unirii Principatelor.-

- La Freiburg,după Sf.Liturghie oficiată de preoţii D.Em.Popa şi Mitu Lazăr, Duminică 29 Ianuarie,dl dr.Iancu Bidian,directorul Institutului local,a vorbit despre împrejurările Unirii Principatelor şi perspectivele de azi.-

&& Casa Română şi Comunitatea Românilor din Franţa au sărbătorit Sâmbătă 25 Martie,la Misiunea Română din Paris(rue Ribéra),Unirea Basarabiei.Conferinţa dlui N.Lupan a înfăţişat o "Scurtă privire asupra creatorilor români din Bas.".

&& Ionel Maftei a publicat,în ţară,5 volume de "Personalităţi ieşene".Printre acestea,pe câte vedem într'o recenzie,s'a găsit loc până şi pentru Benjamin Fundoianu,nu însă pentru A.C.Cuza,ba nici chiar pentru Domnitor,ca să nu mai vorbim de Corneliu Codreanu...

&& Books for Patriots from Liberty Bell Publications anunţă că are în depozit,printre altele,Cartea Căpitanului în engleză,spaniolă şi franceză(For My Legionares),şi Piteştii lui D.Bacu(The Anti-Humans),în engleză.Cărţile se pot comanda la: P.O.Box 21 - Reedy/Wv 25270 - USA.-

&& La 12 Martie a avut loc în sala festivă a primăriei din Toronto/Canada o mare expoziţie de artă populară a grupurilor etnice.Standul românesc,organizat de Soc.culturală Dacia,prezidată de prof.G.Hojbotă,s'a prezentat cu costume, icoane,ouă încondeiate,covoare,ştergare,fotografii,feţe de masă,hărţi,etc.

&& Dl Mircea Vlad scrie un bun articol în "Românul Liber",pe care-l încheie cu "imperativul ceasului de faţă",împrumutat de la strămoşii romani când patria le era în primejdie: "Salus republicae est suprema lex".Cunoscând se vede adâncul cultural al democraţilor săi cititori n'a prea fost atent la exactitatea textului,care cere,cum atestă şi Cicero,care ştia o ţară latineşte,ca "salus populi",sau "salus reipublicae suprema lex esto!".De mirat numai că bosul mondialiştilor,Ratius,a lăsat să treacă aşa ceva.-

&& În 1986 au murit în Statele Unite,din cauza drogurilor,2580 de persoan.

M E I U L

Până în secolul al XVII-lea(în 1639 pe Valea Chioarului,în 1652 pe Valea Mureşului şi în 1688,sub domnia lui Şerban Cantacuzino,în Ţara Românească),Românii nu cunoşteau porumbul şi,se înţelege,nici virtuţile făinii de păpuşoi.De vreo 5000 de ani -constată arheologia- atât oamenii pământului nostru,cât şi războinicii din Vitalia(Ţara Viţeilor) -veniţi în legiuni şi cohorte întru cucerirea şi supunerea regelui Decebal şi a bogatei sale ţări- foloseau ca aliment de căpetenie meiul.Alături de orz,cu meiul Romanii făceau polentum sau polenta (amestecată cu caş ea se numea polenta caseata),zisă,după cum ne spune Columella, şi maxima("maxima cum lactem").La unii neolatini amintirea meiului,substituit pretutindeni de porumb,a rămas vie.De pildă,porumbului i se spune în portugheză millio grande şi millio d'India; în spaniolă mijo tarquesco; în franceza mai veche,gros millet d'Inde; în italiana dialectală de nord,mellica sau melgone.Iar fiertura mălaiului(făină de mei sau de porumb) se cheamă în catalană melliga; în italiană(sinonime cu polenta),mélica sau méliga în dialectele de nord şi migliossa,miliossa în cele de sud; în franceză millas sau milliasse("gateau de farine de maïs") şi la basci millas.Noi,românii,o numim măligă şi mămăligă(diminutivele -măliguţă şi mămăliguţă- indicând uneori modalităţi de preparare mai simple şi mai primitive,ca terciul,cirul,coleaşa).Bucătăria ţărănească lovişteană din sec.XIX ne oferă chei spre înţelegerea unei diferenţieri semnificative: fierturii mălaiului de mei în oală de pământ,fără făcăleţ,i se spune măligă; în schimb,mălaiul de mei sau de porumb,fiert în ceaun de tuci(sau în alt recipient metalic) şi mestecat cu "mestecăul",se numeşte,după cum oricine ştie,mămăligă. Apropierea între méliga,melliga şi măligă o poate face oricine...

Aliment de bază,cu o constanţă mai mare în timp şi spaţiu decât limba şi religia -entităţi mai schimbătoare decât hrana-,mămăliga rămâne una din ipostazele civilizaţiei umane,expresie concretă a civilizaţiei meiului şi porumbului,alături de cele ale altor cereale sau plante de cultură,precum grâul,orzul,patatele, sorgho sau ignamul.Nu e lipsită de interes repartiţia temporo-spaţială a culturilor alimentare dominante,raportată la nivel de populaţie umană: astfel omul grâului este,de bună seamă,europeanul,purtătorul civilizaţiei mediteraneene şi creştine,mai ales în sudul şi în apusul continentului.Răsăritul european,cu largă extindere est- şi central-asiatică,este marcat nu atât de grâu cât de mei,ca şi Africa de altfel,oamenii meiului şi ai meiului"uriaş"-sorgho fiind tocmai africanii şi parte din populaţiile euro-asiatice.Asiaticul din răsărit şi sud este prin excelenţă omul orezului,locuitorul Americii precolumbiene era omul porumbului,după cum omul ignamului ocupă arhipelagurile oceanice.Timpurile moderne au schimbat câteodată echilibrul tradiţional,prin extinderea şi migrarea unor specii departe de centrul lor genetic originar,porumbul fiind un exemplu de prim ordin,în concurenţă şi coexistenţă cu grâul.

Amintirea meiului ca plantă alimentară principală a românilor se dovedeşte prin excepţionala cunoaştere a speciilor şi varietăţilor lui de către ţăran.Fără a se sinchisi câtuşi de puţin de genurile taxonomice în care este clasificat botanic(Millium,Panicum,Lithospermum,Setaria,Eleusine,Penisetum,sau Sorghum şi Kochia pentru mătură),săteanul are criteriile lui de identificare a grânei,pentru care foloseşte denumirile de: mei,mălai,parinc,parânc,paring,parâng,părânc, părâng,păsat,pâsat,meişor,mei mărunt,mei păsăresc,mei românesc,mei roşu,mohor, mohor roşu,ca şi dughie,mătură,tatarcă,mei tătărăsc,mălai tătărăsc,mălai mare, bălur,flocoasă,costrei... Meiştile,mălăiştile,mălăieştile,meleile,mălăinele,coceniştele,tuleiştile,ţendriştile -locuri cultivate cu mei şi porumb- au trecut şi în toponimia Ţării: Meieni,Meişte,Meişoare,Meişoarele,Meleia,Malaia,Mălaia, Mălăieşti,Mălăeşti,Mălăieţu,Mămăligani,Mămăligari,Mohor,Moha,Mohaci,Flocoasa... S'a constatat că cereala principală dă personalitatea unei civilizaţii.

Prima treaptă a culturii pământului -agricultua cu sapa(sau Hackbau,după cum ar spune germanul)- corespunde,culinar,stadiului fierturilor şi turtelor nedospite,meiul fiind cereala de predilecţie.Această agricultură primitivă a supravieţuit,în decalaje cronologice uneori importante,precum la români,deoarece ea se potriveşte condiţiilor ecologice(din ecosistemele de deal şi munte) specifice,atât de răspândite în România,cât şi vieţii umane desfăşurate în aceste zone biogeografice,în care păstoritul ascensional şi,în trecut,şi cel transhumant, îşi au o pondere apreciabilă,în condiţiile sistemului agrar extensiv al ţelinelor,lucrate cu unelte rudimentare.

Meiul este o cereală spornică.Cantemir se mira,în "Descriptio Moldaviae",că meiul dă de 300 de ori semănătura.De fapt,din semănarea unui singur bob de mei se obţin,în spic,peste 400 de boabe.Dacă un gram de porumb conţine două boabe şi unul de secară douăzeci,într'unul de mei se numără între 32 şi 28o!(la cel păsăresc).

Epoca lui de vegetaţie e scurtă,de 90-120 zile,cuprinsă între Sângeorz şi Sântămăria Mare(23 Aprilie-15 August),cât ţine văraticul; ciobanii îl seamănă deci înaintea ieşirii la munte a turmelor de oi şi-l culeg la tulirea lor.La Boişoara însămânţarea se face devreme.Se pune plugul în brazdă de Blagoveştenie (25 Martie) şi "se ară pielea pământului -adică pământul nearat-,în mustul zăpezii,până să vină cocorii şi să înflorească cornii".Îngroparea seminţelor-când toată firea înverzeşte- are semnificaţie concomitentă de rit funerar: "îngropăm mălaiul",se spune.Dar meiul îşi urmează soarta,printre alte bucate cultivate,şi dovedeşte un destin original: mistreţii desgroapă cartofii,urşii mănâncă porumbul,meiul îl ciugulesc păsările: "vrabia mălai visează"...

Dar nu numai ele se înfruptă din dulceaţa lui: măsurat cu copul,râşnit,pisat,ciobanii scot unt din bădău,iau câte-un cocoloş şi-l amestecă în ceaunul mămăligii."Mămăliga-i de udătură şi pâinea-i de uscătură",zice o vorbă veche.Şi iată bucătăria noastră,care începe cu mămăliga,adună în jurul ei un soi de bucate,îmbrăcând un caracter etnic,de supravieţuire culinară păgână.Aliment principal,timp de peste două milenii,al poporului nostru şi al strămoşilor din cari descindem,mămăliga nu se sfinţeşte,spre deosebire de pâne,azimă şi colivă.Spicul de grâu,ramura de măslin şi peştele,sunt simboluri ale creştinismului.Meiul nu este,întrucât nici măcar mălăiaşul,coliva de mei,terci îndulcit cu miere şi mieji de nucă pisată,nu trece prin faţa popii,ci se dă peste groapă,nesfinţit creştineşte.

În Ţara Loviştei,meiul joacă un pronunţat rol ritual.Şi acolo unde fiertura este inclusă în riturile unei populaţii sedentare,care-şi cultivă pământul de milenii,ritul este fără doar şi poate pre-creştin.Pe lângă alimentele nerituale preparate din mei: turte,turtiţe de păsat,lipii -cu miere,cu fructe coapte,cu bulz de caş-,sarmale şi plachia din mei pisat în piuă,sau coleaşa,fiertură de crupe cu nume peceneg: "Käläšim",mămăliga din mei măcinat gros,sau lipiile şi turtele de mei de toamnă,ieşit din sămulastră,care se coc pe vatră,în ţăst sau pe cuptorul de piatră,pe lângă acestea au încă mare însemnătate,la lovişteni, practicile rituale cu mei crud.În copârşeu(sicriu) se aruncă o mână de mei: se spune că "se meiază mortul şi îngroparea".Se dă mei de pomană peste sicriu,unuia de-o seamă(zilatic,lunatic,leat,chiar şi la tiz).Se aruncă în urma sicriului mei amestecat cu ţărână.Se dă câte o strachină de mei Sfântului Trifon,la 1 Februarie,împotriva viermăritului şi a lăcustelor.Se dă de pomană strachina de zeamă de mei,de ziua morţilor.Şi dacă cumva te lovea <u>helgea</u>,scăpai dacă numărai boabele dintr'o baniţă de păsat şi beai,prin ţâţâna ulciorului,bragă dulce şi bragă acră,care în 1912 se găsea cu 5 bani măsura(de 150 ml).Turta caldă şi terciul ar avea şi virtuţi terapeutice,cu toate că(sau pentrucă?) meiul e al diavolului,"făcătorul" lui."Dracul,se ştie,mâncă meiul.Bagă plugul cu ´coarne diavoleşti´ în pustia dintre Apa Sâmbetei şi Cetatea Iadului.Cu meiul oblojeşte, cum îi dă schicu´.Dacă boleşniţa biruie,înseamnă că omul "şi-a trăit traiul, şi-a mâncat mălaiul" şi trebe să-l "meiem".

Arheologia se întâlneşte cu etnologia în mormintele preistorice,unde meiul e atestat,ca în ultima groapă lovişteană,în care răposatul ia cu sine,pe calea fără de întoarcere,şi pumnul de mei.Meiul provine etimologic din latinescul <u>milium</u>; mălaiul,ne asigură A.D.Xenopol,s'ar regăsi în cuvântul dac <u>malana</u>.Pentru <u>măligă</u> s'ar putea da explicaţii mai mult decât plauzibile.În schimb,<u>mămăliga</u> ar avea o etimologie neclară.Oare? Porumbul a înlocuit meiul din pricini economice (fiind mai spornic decât el) conjugate cu multe altele,aducând cu sine pelagra, când nu era asociat altor alimente conţinătoare de vitamină PP şi de proteine animale,dar n'a schimbat obiceiurile culinare ancestrale.Meiul,civilizaţia mămăligii(de mei şi de porumb) şi a păstorilor de oi,la un neam cu ocupaţii agropastorale străvechi,şi-a păstrat un loc de elecţie în apetenţele culinare ale românilor,care sunt duble: atât pentru pâine cât şi pentru mămăligă(sau invers), la cumpăna dintre sedentari şi migratori,dintre păstori şi agricultori,dintre oraş şi sat,dintre bogat şi sărac.Trecerea dela civilizaţia primitivă a fierturilor,la civilizaţia pâinii,nu s'a realizat încă deplin,în cugetele noastre,în gusturile noastre şi pe pământul nostru.Îmbogăţitor şi fericit paradox,cu izvorul îndepărtat în umila grăunţă de mei.-

Andrei Pandrea

<u>&&</u> "<u>Uniunea tră Limba şi Cultura Aromână</u>" îşi va ţine adunarea generală Duminică 21 Mai.Va fi vorba de activitatea anului trecut,programul pe anul în curs, al 3-lea congres internaţional şi probleme de organizare.Informaţii se pot dere la telefon: 0761/806338 ,sau scriind la Uniune: Postfach 322 67800 <u>Freiburg</u>.-

<u>&&</u> Al 3-lea congres al Aromânilor din America se va ţine la <u>Bridgeport</u>,în zilele de 1-3 Septembrie viitor.-

DIN ZIARE,CĂRŢI,REVISTE

- Ion Pantazi,în "Stindardul Românilor",Oct.1988: Fasciştii,în imaginaţia dlui Raţiu,sunt legionarii din Consiliul Naţional.Aceştia sprijină necondiţionat lupta împotriva comunismului,chiar din timpurile când dl Raţiu ne sfătuia la postul de radio BBC să ne predăm ruşilor,cari sunt "aliaţii noştri fireşti"! Ei au acceptat de multă vreme democraţia ca cel mai bun sistem de conducere şi nu ocupă niciun post în Biroul Executiv al Congresului Mondial Românesc.

Îmi permit să-i amintesc dlui Raţiu şi tuturor acelor "patrioţi"români,cari au venit în exil spre a lupta,nu împotriva comunismului,ci a legionarilor,părerea unuia dintre cei mai mari scriitori români,dl Vintilă Horia,exprimată în prefaţa cărţii mele "Am trecut prin iad": "Legiunea nu a fost o prezenţă politică întâmplătoare sau imitatoare,aşa cum o vor unii.Este inutil să ascundem sau să dispreţuim ceva care face parte din noi înşine.Oamenii lui Codreanu au întruchipat o filozofie românească,au încercat o reformă în profunzime şi au plătit cu viaţa încercarea lor.Tragedia şi martiriul nu pot fi şterse de nimeni de pe faţa istoriei neamului nostru.Duşmani sau prieteni ai Legiunii,nu ne putem permite luxul de a o elimina sau a-i micşora nici meritele nici defectele,nici sacrificiile nici excesele,aşezate toate într'un timp de cronici,în faţa însăşi a injustiţiei,a sângelui,a suferinţei în închisori,a conceptului de martir(martor însângerat) din care a fost scrisă trecerea prin timp a acestui fragment românesc fără de care o înţelegere a României din secolul al XX-lea nu va fi niciodată posibilă,indiferent,repet,de atitudinea pe care o vom avea în faţa lui".

Dacă este vorba de luptă anticomunistă,legionarii au fost consecvenţi întotdeauna,dl Raţiu niciodată!-

- Dina Ganea,la radio Chişinău,23 Ian(din Dialog,Febr.89): Decenii la rând ştiinţa sovietică moldovenească a afirmat că noi,moldovenii.. suntem un popor care abia odată cu primirea creştinismului dela slavi.. am preluat şi scrisul.. După cum vedeţi,în plină restructurare unii savanţi de-ai noştri continuă să ocolească adevărul şi să ne umilească.. Când şi de către cine au fost încreştinaţi strămoşii noştri?.. Cunoscut-am noi oare scrisul latin?.. Majoritatea savanţilor susţin că pe aceste meleaguri creştinismul a fost adus odată cu legiunile lui Traian.Ferit la început de ochiul vigilent al autorităţilor,creştinismul s'a desvoltat la noi nestingherit.. Noţiunile de bază ale credinţei noastre creştine,de origină latină,arată că încreştinarea geto-dacilor s'a făcut concomitent cu romanizarea.. Pe plaiurile noastre au fost deci,la început,cultura şi creştinismul latin.. Abia în 865.. bulgarii au primit creştinismul,iar la 893, sub Simeon,fiul lui Boris,vechea slavă devine limbă oficială a statului.Deci, stimaţi tovarăşi savanţi,când am fost noi,daco-romanii,nişte necărturari şi păgâni? Dacă-i aşa,atunci cine ne-a făcut cele peste 2500 de inscripţii latine, începând cu secolul 3 până către secolul 9? Slavii,cari abia în secolul 6 au venit aici,sau bulgarii,cari au venit şi mai târziu?

Cum atunci noi,daco-romanii,care ne-am închinat atâtea secole Bisericii Latine,scriind latineşte şi având limba bisericii latina,ne-am dezis de ceea ce era firesc pentru popor? Savanţii spun că daco-romanii au primit ritul ortodox odată cu limba slavonă şi cu scrisul chirilic în locul celui latin pe timpul lui Simion.. Totul datorită unei apăsări exterioare,căci nu există nici un alt motiv care să fi făcut populaţia romano-dacă să îmbrăţişeze o religie străină...

- Charles Lambert,în N.Y.Spectator,nr.88: În adevăr,în Balcani"credinţa ortodoxă fu multă vreme deasupra naţionalităţilor.Popoarele îşi pierduseră aproape orice sentiment naţional"(Cvijic).Ceeace uşură enorm munca activiştilor naţionalişti slavi şi greci din aşa zisele mişcări de "trezire"sau de "renaştere naţională".Care,pentru a-şi atinge bine scopurile,s'au servit din plin de clerul slavofon şi grecofon.Astfel religia avu un rol de prim ordin în procesul de desnaţionalizare a Românilor balcanici.În unele regiuni,acest fenomen de desnaţionalizare luă autentice dimensiuni de masă.Un mare număr de Aromâni "s'au slavizat şi grecizat,dispărând complet din sate şi regiuni întregi unde se găseau acum un veac sau două",scrie Cvijic.

Desnaţionalizarea Românilor balcanici a cunoscut o progresie foarte rapidă în a doua jumătate a sec.XIX şi în sec.XX.Dacă spre sfârşitul sec.XVIII Românii constituiau cam 85% din populaţia creştină a Bulgariei,cam 75% din populaţia creştină a actualei Iugoslavii,aproximativ 50% din populaţia creştină a Greciei şi cam 50% din populaţia totală,creştină şi musulmană,a Albaniei,- în 1886 deja, populaţia ce se considera ea însăşi română nu mai constituia decât o treime din populaţia creştină a Peninsulei Balcanice,formând 43% din populaţia globală a Albaniei(în 1910 ei erau încă 37%,iar în prezent abia 7%),32.5% din populaţia

Bulgariei(unde,azi nu reprezintă decât 3.4%),30% din populaţia Greciei(6.64%
azi) si 29% di[illegible]

- Titu Popescu, în "Curentul", Febr.89: Spre sfârşitul primului mileniu, când se formează statele slave şi trec la creştinism, unele au adoptat limba de cult slavonă (statele bulgar, morav, rus chievian), altele latina (cehii, slovacii, polonezii), aceştia din urmă primind creştinismul apusean.. Să nu uităm că latina e şi limba cultică a statului maghiar feudal. S'a ajuns la situaţia paradoxală că noi, descendenţi latini, foloseam în biserică şi cancelarii limba slavonă... Introducerea acesteia în biserică a stânjenit evoluţia noastră spirituală firească... Aici ajunsese să se înpotmolească splendoarea limbii şi spiritualităţii latine!.. "Din veacul al X-lea, adică odată cu alcătuirea temeinică a bisericii bulgăreşti, ortodoxismul ne-a menţinut în slavism; de la Brâncoveanu şi Cantemir până la Tudor Vladimirescu, adică mai mult de un veac şi jumătate, forma superioară a culturii româneşti a fost greacă.. În condiţii atât de neprielnice, imboldul unei activităţi culturale româneşti nu putea veni decât din afară" (Lovinescu).

Patru sunt elementele corosive: slavonismul, turcismul, grecizarea şi ortoxismul.. "Într'o vreme când orice mişcare culturală se reflecta prin biserică, ortodoxismul nostru a fost evenimentul cel mai grav în urmări pentru desvoltarea noastră culturală, căci el ne-a legat pentru veacuri întregi cu cultura Orientului, formând un zid despărţitor faţă de catolicismul vecinilor noştri din vest şi din nord, cari ne-ar fi putut transmite cultura apuseană" (Sextil Puşcariu).. Refacerea concretă a unităţii spirituale a românilor, pe vechile ei baze latine şi creştine, s'a iniţiat în Transilvania, prin actul organic şi vizionar de unire cu Biserica Romei.. venită din unitatea generatoare a spiritualităţii româneşti... Actul de unire cu Roma a însemnat deopotrivă integrarea în Biserica Universală şi regăsirea rădăcinilor etnogenezei româneşti...

După unirea de la 1698, splendida pleiadă culturală a Şcolii Ardelene a imprimat o direcţie pe care urma să se desvolte întreaga spiritualitate naţională, a fost o puternică mişcare de tip iluminist, pentru redeşteptarea naţională, inaugurată de episcopul Inocenţiu Micu, principalul lor premergător. Atunci se trezise la viaţă reflexivă însăşi firea noastră romanică. Învăţăturile corifeilor alcătuiseră, după expresia lui Xenopol, "catehismul renaşterii românilor", Iorga îi numeşte "cavaleri ai idealului naţional", Lovinescu apreciază că mişcarea latinistă "a fecundat ştiinţa şi, mai ales, conştiinţa neamului românesc", pentru Ibăileanu ea a fost "o forţă socială, un fenomen de progres". Titu Maiorescu recunoştea că regăsirea Cetăţii Eterne a adus "rara fericire care dintr'o desbinare religioasă a înălţat neamul întreg spre o unitate de cultură naţională". Ioan Lupaş o socoteşte ca fiind "o epocă nouă în istoria românilor: epoca renaşterii şi a întregirii naţionale", iar N.Iorga, vorbind despre înfăptuirea episcopului Atanasie, conchide: "Din umilinţa lui a ieşit mântuirea noastră".-

- Pictorul Liviu Leucă, pe patul morţii: "Românii, dacă vor să duinuie, trebuie să se întoarcă la punctul luminos de la care au fost îndepărtaţi străbunii noştri acum o mie de ani".-

- Elisabeth Drevillon, în "Lupta", 22 Ian.89 (la Bucureşti, de vorbă cu un opozant): Pentru G.Andreescu, părăsirea ţării e o chestiune de demnitate: "La 15 Noembrie, am fost chemat la poliţie şi mi-au cerut să aleg între plecare sau încetarea activităţii mele de rezistent. Am decis să rămân, căci poporul român are nevoie aici de intelectuali opozanţi şi nu în străinătate. Alegerea mea e o chestiune de demnitate. A pleca ar însemna s'o pierd şi, mai ales, trădare. Eu nu pot abandona poporul român"! Bravo!...

&& Împlinind academiciana cu diplome tocmite vreo 75 de anişori, şi având es, încă, "pâinea şi cuţitul", s'a pomenit cu o avalanşă de felicitări, "pentru îndelungata sa activitate revoluţionară, pentru contribuţia valoroasă în desvoltarea ştiinţei, învăţământului şi culturii naţionale, pentru bogata activitate politică.. pentru înfăptuirea multelor aspiraţii de progres, libertate şi independenţă ale poporului român, pentru afirmarea nobilelor idealuri de pace, înţelegere şi colaborare între toate ţările lumii". Telegramele, toate pe acelaş calapod, sunt trimise de către instituţii, niciuna nu poartă semnătura şefilor respectivi, ceeace înseamnă c'a început să le fie şi lor ruşine de aşa tovărăşie.. De altfel madam Briceag a ţinut să asigure că "voi acţiona ca şi până acum, cu întreaga forţă, în spirit revoluţionar.. aşa cum am făcut-o din cei mai tineri ani", - ceea ce înseamnă că, din partea perechei analfabete, nu-i nimic bun de aşteptat; dar poate o scoate Gârbaciov la pensie, pentru limită de vârstă...

&& Redacţia revistei "Zborlu a nostru" propune ca zi naţională a Românilor din Balcani data de 21 Mai, zi în care, la 9 Mai 1905 stil vechi, iradeaua sultanului a acordat Aromânilor autonomie şcolară şi bisericească, recunoscându-i ca naţionalitate. Problema se va discuta la un congres, unde va fi vorba şi de un steag al Aromânilor. Noi am propune tricolorul...

ECOURI DE LA FRANKFURT

- Duminică 26 Februarie a avut lo,la Frankfurt aniversarea a 10-a de la consti-
tuirea Asociaţiei Ortodoxe Române din Hessen,organi
lui"la biserica evangelică Mathäus Kirche.Invitat de
tru Europa,Augustinos,cu sediul la Bonn.Serviciul di
Viorel Mehedinţu,ajutat de corul bisericii condus de
explicat evanghelia citită,iar Înaltul Oaspe a rosti
pentru refugiaţi.Membrii fondatori: prof.D.Amzăr,av
dpl.K.E.Popescu,av.M.Roşca,student M.Roşeanu şi dpl
partea enoriaşilor un mic simbol al frumosului act
1979.A urmat un mic program artistic prezentat de d
G.Urziceanu,M.Mărgean şi Aura Urziceanu.Dna Florent
bisericii,picturi pe lemn şi sticlă,iar dl Gugui a
har de şampanie şi cozonac.În programul artistic: P
Porumbescu,Rapsodia lui Enescu,Testamentul lui Post
Masa,în comun,a fost un dar al Consiliului Parohial
- Un membru al Eparhiei noastre a primit o scrisoar
comunică greutăţile avute la vama Bucureşti la ridi
provenea din faptul că numele îi fusese schimbat for
fată al mamei sale.Cerând el explicaţii,i s'a răspu
care l-ai avut(Roman),nu era demn de D-ta.Romanii n
va continua aşa,România va deveni iarăş Dacia,iar o
- La şedinţa Eparhiei Române Ortodoxe din centrul
în Octombrie trecut,s'a propus un amendament pentru
sub jurisdicţia Patriarhiei din Constantinopol şi a
sesc din Statele Unite,prin intermediul unui episco
amendamentul a căzut,majoritatea votând contra lui.
rienţă istorică,Românii ştiu că nu se pot supune ni
ea şi albă.Orice culoare ar avea ruşii,sunt solidar
ţa Carpaţilor,spre Ungaria,şi,la sud,direct cu Bulg
deci cum trebuia să hotărască,dar o mică minoritate
naţional-moral,şi peste votul majorităţii,a decis a
seldorf la acel sinod,atentând la opera cu atâta mi
preot Vasiloschi.Dacă fraţii dela Düsseldorf aveau
se adreseze Consistoriului bisericesc al Eparhiei,a
votat-o; iar dacă voiau neapărat să plece,apoi să f
nii în termen de cel puţin o lună înainte,spre cons
vor părăsi,ci vor continua să se simtă bine între v
cari împart binele şi greul de atâţia ani.Să ţină s
ka"a lărgit,totuşi,unele posibilităţi de informare,
Chişinău,cari nu ştiu cum să se mai scuture de ruşi
vor fi foarte departe de a-i felicita...
- Readucem la cunoştinţa membrilor asociaţiei şi p
tatea noastră de expediere a medicamentelor la rude
continuă.Informaţii se pot obţine de la dl Radu Ros
Postfach 101606; sau la telefon: 069 - 886323.-

&& Dl Aba Eban,fost ministru de externe al Israe
prostii debitate de Pingelescu,în care afirmă că "
cum văd şi azi,persoana cea mai indicată să-i repre
internaţional.. imaginea însăşi a valorilor şi aspi
care l-a condus cu competenţă,fermitate şi într'un
de civilizaţie şi progres".Asta,în momentul când în
sa stare în care a redus bietul popor român! Dar po
nizeze,să-şi arate dispreţul pentru români,a căror
gres" ar reprezenta-o tristul cuplu de analfabeţi,a
valorilor şi aspiraţiilor poporului român"! Dar dac
cănit numai ca să-şi onoreze niscaiva obligaţii sună
mută la Bucureşti,sau că nu ni-l răpesc pe agramat,
Aviv: ca să-i ducă şi pe ebanii de-acolo pe culmi d
&& "Pro Basarabia şi Bucovina" a scos,prin editu
fărul românismului - 100 de ani de la moarte": 170
pe hârtie velină,cu peste 100 de fotografii,desene,
comandată,cu 100 de franci,până la 15 Mai,cu cec fr
13 rue des 4 Vents - ap.09 - 92380 Garches - Franţa

ată de parohia "Maica Domnu-
onoare: mitropolitul pen-
vin a fost oficiat de pr.dr.
dna Lucia Roic.Preotul a
t cuvinte de îmbărbătare
Adameşteanu,ing.P.Morcov,
pl.R.Roşeanu au primit din
ncheiat la 23 Februarie
N.Cristoloveanu,ajutat de
na Mihai a expus,în holul
ervit,cu îndemânare,un pa-
-al nostru steag,Balada lui
ucă,Deşteaptă-te Române,etc.
-
dela un văr din ţară,care-i
area unui pachet.Greutatea
at,din Roman,cu numele de
s de la miliţie: "Numele pe
-au învins pe noi!".De se
aşul Roman,Pomârla...
uropei,ţinută la Freiburg
ieşirea acestei eparhii de
ipirea ei la un sinod ru-
din München..Pus la vot,
upă o lungă şi amară expe-
iunei biserici ruseşti,fie
în a vedea Rusia pe grani-
ria.Majoritatea a hotărît
trecând peste imperativul
ipirea parohiei de la Düs-
ală înjghebată de luminatul
iscai nemulţumiri,puteau să
cărui constituire şi ei au
convocat pe toţi parohie-
ltare.Sperăm însă că nu ne
chii fraţi de suferinţă,cu
amă,mai ales,că "perestroi-
i că dacă află fraţii dela
,de curioasa lor hotărîre,

rietenilor noştri că activi-
le şi amicii noştri din ţară,
eanu: 6050 Offenbach/Main -

Radu Roşeanu

lului,a pefaţat o carte cu
mânii au văzut în el.. după
zinte în domeniul politic şi
raţiilor poporului român,pe
nod lăudabil,spre noi culmi
treg globul condamnă fioroa-
ate dl Eban a vrut să ne iro-
'culme de civilizaţie şi pro-
rătaţi ca"imaginea însăşi a
'a fost sincer,şi n'a trăn-
toare,e de mirare că nu se
să-l puie şef suprem la Tel
e civilizaţie şi progres...
ra "Nistru","Eminescu,lucea-
de pagini de texte inedite,
documente.Cartea poate fi
anţuzesc,la: Nicolae Loupan,
.-

DE LA UN VECHI CITITOR

Poate ar trebui să mă limitez la obişnuitele urări de bine şi la adăugarea unui cec,însă nu mă lasă inima să nu vă destăinuesc gândurile ce mă mişcă de câte ori primesc Vatra:

1. Atitudinea Dv cu privire la românii înstreinaţi este binevenită,mai ales că sunt puţine publicaţii în exil care să se ocupe de ei,iar de cei din ţară nici pomeneală.Mereu m'am întrebat de ce Statul Român -înainte de 1945- n'a instalat un post de radio puternic în Banat,pentru românimea de dincolo de Dunăre.

2. Soluţia legitimării Episcopului Ortodox din SUA propusă de Dv îmi pare logică şi normală,însă desigur că dintr'un început s'a izbit de prostia gloatei. Mă trag dintr'o familie mixtă religios,aşa de armonică din acest punct de vedere,că partea bărbătească(3) eram uniţi,iar partea femeiască(3) era ortodoxă.La Liceul nostru Militar din Tg Mureş vedeam,ca ceva dela sine înţeles,că slujeau la acelaş altar,împreună,preotul ortodox cu cel unit.Înainte de toate eram români.Mi-ar fi plăcut o uniformare religioasă a naţiei noastre,însă nu în forma în care s'a făcut sub sinodul Securităţii.Argumentele ce căutau să demonstreze lipsa de valabilitate a consacrării Episcopului Trifa porneau dintr'o rea intenţie evidentă,iar corul care le susţinea îşi proba ori lipsa de dragoste pentru neam,ori scurtimea de minte.

3. N'am fost legionar,deşi generaţia noastră s'a format,conştient ori nu,în lumina legiunii; aşa că înţeleg insistenţa Dv,ca legionar,asupra legilor omeniei,totuşi repet că în public bateţi prea multă monedă pe cazul Sima,ţinând seamă că Vatra se adresează întregului exil românesc.

4. Felul în care a fost înlăturat Mareşalul Antonescu a fost mai mult decât ruşinos şi-i o pată de ne-şters de pe faţa naţiei; complotul condus de fostul rege,cu predarea lui ruşilor,n'are nume.Mareşalul a făcut ce-a putut; era trufaş şi neomenos,dar patriotismul lui era fără de pată,iar războiul era al nostru.A fost dur şi răzbunător în cazul legionarilor,şi batalioanele de reabilitare au fost aşa de injuste,că mereu m'am întrebat cum de n'au întunecat şi zdruncinat iubirea de ţară din inima acelor oameni.

5. După noianul de regimuri politice trăite şi cunoscute,recunosc că democraţia este sistemul cel mai bun,deşi îi mereu corupt şi permite cocoţarea în fruntea ţărilor a tot felul de nebuni şi nechemaţi; are avantajul că-i schimbă după un timp(schimbarea Domnilor..).Totuşi este un sistem mereu bolnav,deoarece permite şi-şi condiţionează funcţionarea prin partidele politice,nişte masonerii care odată ajunse la putere,abuzează,exploatând ţara.Democraţia ar trebui să găsească un sistem de a funcţiona fără partide; mereu se zice că partidul este un element necesar funcţionării democraţiei,dar eu nu văd de ce un popor trebuie să se împartă în tabere care să lupte pentru cucerirea puterii,care,odată obţinută,este un patent de corsar pentru jefuirea respectivei ţări.

6. Înmulţirea asociaţiilor româneşti de exil se datorează compatrioţilor vanitoşi,cari sub diferite pretexte,îmbrăcate în principii consacrate,caută să se cocoţeze în fruntea exilului.Frumos ar fi,sau ar fi fost,să se adune toată românimea(trăim era informaticei) şi să aleagă o conducere pe deasupra tuturor acestor binecuvântate principii mereu invocate.Aşa ar fi fost bine şi frumos.

Un pretext foarte uzat era refuzul de a merge cot la cot cu legionarii,amestecându-se în schimb cu ovreimea de dublă naţionalitate.Personal nu mă împiedic de acele principii democratice care mă obligă să merg în acelaş front cu oameni cari n'au nici în clin nici în mânecă cu noi românii.Trăim la un loc cu ungurii şi cu saşii şi le recunoaştem toate drepturile,sunt egali cu noi,trăiesc în legea lor dar n'au pretenţia de a ne dăscăli ori de a ne schimba,în schimb ovreii se erijează în directori de opinie şi mereu sunt prezenţi,băgând degetul în orice rană apare pe orizontul românesc.Graurii apar mereu,şi mai ales când ne aşteptăm mai puţin.De aceea consider ca ne-românească condiţionarea prezenţei unui român în asociaţiile româneşti ale exilului.În fine,mai sunt şi alte dureri, dar le las pentru viitoarea felicitare: LA MULŢI ANI!

Caius Pria

&& Asoc.Pro Basarabia şi Bucovina a luat iniţiativa ţinerii la Paris,la 24-25 Iunie,a unui colocviu internaţional având ca temă complotul germano-sovietic din 1939,cu cunoscutele-i urmări nefaste.Cei ce vor să se înscrie cu referate (15-20 de minute,în română,franceză sau engleză),să se anunţe cât mai curând la dl N.Lupan: B.P.1007 - 1000 Bruxelles 1 - Belgia.-

&& La primul Concurs Internaţional de proecte pentru Parcuri Recreative,care a avut loc la Padova - 17-20 Decembrie 1987,premiul special pentru originalitatea temei parcului l-a obţinut compatriotul nostru Dan Voivod dela Mantova.-

Stimate Domnule Director,

Sunt un profesor din România, venit în vizită în Statele Unite.

D.-St.Unite: La simţitele mele felicitări,alătur 50 de dolari,abonament pe 89.-
C.-Austria: Paralela pe care-o faci între atitudinea,creştină,a preotului Calciu,şi a patriarhului bolşevic,n'are nevoie de comentarii.În scrisoarea trimisă de Teoctist Consiliului Ecumenic dela Geneva,vorbeşte de sistematizarea,nu de distrugerea satelor! .Niciunul din patriarhii noştri n'a fost la înălţimea misiunii,primul chiar a patronat asasinarea lui Codreanu.Şefii bisericii,în loc să reprezinte pe Dumnezeu,stau în slujba diavolului! Imperiul rus este în decadentă.Ungaria se depărtează "cu paşi fanatizaţi"

are nevoie de comentarii.În scrisoarea trimisă
de Teoctist Consiliului Ecumenic dela Geneva,vorbeşte de sistematizarea,nu de
distrugerea satelor! .Niciunul din patriarhii noştri n'a fost la înălţimea mi-
siunii,primul chiar a patronat asasinarea lui Codreanu.Şefii bisericii,în loc
să reprezinte pe Dumnezeu,stau în slujba diavolului! Imperiul rus este în deca-
dentă.Ungaria se depărtează "cu paşi fanatizaţi" are nevoie de comentarii.În scrisoarea trimisă
de Teoctist Consiliului Ecumenic dela Geneva,vorbeşte de sistematizarea,nu de
distrugerea satelor! .Niciunul din patriarhii noştri n'a fost la înălţimea mi-
siunii,primul chiar a patronat asasinarea lui Codreanu.Şefii bisericii,în loc
să reprezinte pe Dumnezeu,stau în slujba diavolului! Imperiul rus este în deca-
dentă.Ungaria se depărtează "cu paşi fanatizaţi" are nevoie de comentarii.În scrisoarea trimisă
de Teoctist Consiliului Ecumenic dela Geneva,vorbeşte de sistematizarea,nu de
distrugerea satelor! .Niciunul din patriarhii noştri n'a fost la înălţimea mi-
siunii,primul chiar a patronat asasinarea lui Codreanu.Şefii bisericii,în loc
să reprezinte pe Dumnezeu,stau în slujba diavolului! Imperiul rus este în deca-
dentă.Ungaria se depărtează "cu paşi fanatizaţi" are nevoie de comentarii.În scrisoarea trimisă
Ecumenic dela Geneva,vorbeşte de sistematizarea,nu de
iciunul din patriarhii noştri n'a fost la înălţimea mi-
atronat asasinarea lui Codreanu.Şefii bisericii,în loc
eu,stau în slujba diavolului! Imperiul rus este în deca-
ează "cu paşi fanatizaţi" de comunism.În Polonia,la o în-
guvern,se va tăia legătura între ruşi şi Germania robi-
ască.Conflictele din Armenia,Azerbeijan,Georgia,continuă
punul din România crede că va domni în veşnicie!..
polul pt VATRA,pe care de atâţia ani întreţineţi focul sacru.
REI s'o putem citi în Vatra strămoşească.Alătur un obol.
ea am înghiţit VATRA ca pe o anaforă.Câţi îşi dau seama
ESE-NAŢIUNE",cum a spus Vasile Iasinschi,s'a pregătit
omeu pentru întreg poporul? Lungă noapte,ce durează de
Ne-au rămas doar comemorările,cinstirea eroilor ce-şi
liţi în diferite ţări,şi o luminiţă de nădejde -timidă-
veghează s'o ţină aprinsă! Alătur,din puţinul meu,pentru
mulţumiri pentru ceeace me oferă această sobră Vatră.-
gazin a apărut scrisoarea d-rului Traian Umbraru,cu amă-
mai.. cel mai" când era ucenic cizmar şi vagabond prin
artea lui Pacepa,articolul arată în toată lumina figuri-
şescu şi a Momâii sale! Ieri V'am trimis 20 fr.elveţieni.
mplini o datorinţă faţă de VATRA,pe care o conduceţi cu
i,de atâţia amar de ani...
n,excepţional de bun şi de interesant.Cu alţi buni ro-
o în coadă",cum spuneau bătrânii noştri.Foarte impresio-
c-românesc-legionar,George a făcut şi fotocopii...
de 50 mărci,dorindu-Vă în continuare succes şi împlini-
că pe care o depuneţi fără pregeţ,pentru justa informare
românesc,a cărui unitate trebuie împlinită spre binele
it de primejduite astăzi!...

MĂ VA DESPĂRŢI? de Sergiu Grossu

Isus? — Pune urechea lângă inimă,pune...
us? — Melodia'nnoirii nu-i oare-o minune?
-mi hotarele, — Adierile Duhului Sfânt
rele? — M'au schimbat: nu mai trăiesc pe pământ.

it, — Cine mă va despărţi de Isus?
tele-am privit, — Care om? Care duh? Care gând nespus?
a-mi străbate — Rădăcinile mele,rădăcinile firii,
.. — Stau înfipte'n Golgota Iubirii...

stire" din München şi-a serbat,Duminică 26 Martie,hramul,
pe episcopul Wagner,exarh al Patriarhiei din Constanti-

de Teoctist Consiliului
distrugerea satelor! .N
siunii,primul chiar a p
să reprezinte pe Dumnez
dentă.Ungaria se depărt
ţelegere între Walesa ş
tă.Ţările baltice se mi
cu intensitate.Numai ne
P.-Franţa: Îmi trimit o
T.-Germania: Doresc VET
N.-St.Unite: Toată noap
că odată cu actul de "L
noaptea Sfântului Barto
mai mult de 50 de ani!
dorm eternitatea răspân
pe care cei dela VATRA
revistă 20 de dolari,cu
M.-Elveţia: În Micro Ma
nunte trăite,despre "Ce
"Crucea de Piatră".Cu c
le murdare ale lui Ceau
L.-Mexic: Încerc a-mi î
atâta pasiune românească
H.-Canada: Numărul ulti
mâni,l-am citit "din ca
nat de conţinutul istor
S.-Elveţia: Alătur suma
re în munca desinteresa
şi orientare a exilului
Ţării şi al Neamului,at

CINE

Cine mă va despărţi de
Care-auroră,sau care A
Care dihanie,târcolind
Poate să-mi spurce alta

Ca un pom,lângă ape să
Tot spre cer,tot spre
Ascultând cum prin fib
Seva puterii adevărate

&& Biserica "Buna Ve
având ca oaspe de onoar

ÎNAINTAREA RUSIEI

Împărăţia Rusească nu este un stat,nu este un popor,este o lume întreagă.

e le-a
a ţinut
pentru
robat
cu alfa-
ocanu,
ă
perete,
e) şi
e poate
55.-
alendar
icii
n Stock-
dia).-

venit.Predica a fost-o I.P.S.Sa.Răspunsuri
dat corul "Agapia",condus de Marius Cosmescu.La praznic,dl G.Ciorănescu
o avântată cuvântare de aniversarea unirii Basarabiei.Public,ca la 300.-

&& La 28 Decembrie,comisia oficială interdepartamentală din Chişinău
studierea istoriei şi a problemelor desvoltării limbii moldoveneşti a a
ca "moldoveneasca" să devină limba oficială a Republicii şi să se scrie
bet latin.Preşedintele acestei comisii e însuş preşedintele Republicii,
iar secretarul ei,Bondarciuc,e responsabilul ideologic.Acum,mai rămâne
vină şi legea...

&& Misiunea Română Unită din Germania a tipărit un frumos calendar d
cu text,de veche tradiţie în tipăriturile bisericeşti,în roşu(sărbători
negru(celelalte zile),având sus Cina cea de taină şi pe Maica Domnului.
cere la Mons.Bârlea: Sendlingerstr.65/I, 8000 München 2.- Telefon: 26 6

- Pr.Gh.Borca,parohul românilor liberi din Suedia,a tipărit un frumos
de perete pentru acest an,cu negru şi roşu,pe un carton cu "Adormirea M
Domnului".Se poate cere,cu un dar pentru biserica românilor refugiaţi d
holm,la adresa sa: Brantholmsgrand 54 r - 12746 Skärholmen-STOCKHOLM(Su

&& Paştele cade anul acesta,pentru ortodocşi şi uniţi,la 30 Aprilie.-

- Nu uitaţi să veniţi la Soultzmatt,Sâmbătă 10 Iunie!

&& Comisia politică a <u>parlamentului european</u> a organizat la <u>Bruxelles</u>,21 Februarie.o sedință de... ale Carpaţilor,câştigă în sfârşit o înrâurire mai directă asup-

porului român.În tratatul dela Paris nu a fost lipsită de niciunul din ace câştiguri.Punerea poporului român sub ocrotirea puterilor mari şi restitui unei părţi mici din teritoriul rupt din trupul Moldovei,sunt două câştigur mari pentru noi,dar pentru Rusia nu sunt decât nişte lucruri supărătoare.-

M.Eminescu("Timpul",6 Mai 1878)

NISTRULUI de Aurică Popescu

Nistrule ce-ai stat de veghe,
Veacuri la granița țării,
Temporar te-au furat rușii;
Noi,nu te vom da uitării!
Malul tău şi astăzi poartă,
Ziduri ce mărturisesc,
Cum strămoşii se luptară,
Apărând ce-i românesc.
Soroca şi cu Tighina,
Cetatea Albă,Hotinul,
Au fost martore în lupte,

Ele ne cunosc tot chinul.
Sub călcâiul rus azi geme,
Scumpa noastră Românie,
Nistrule,tu să fii gata,
Pentru marea bătălie.
Când Carpaţii au să mişte,
Gonind duşmanii prin văi,
Bistriţa,Siretul,Prutul,
Au să'nnece la călăi;
Ca să scape,înspre tine,
Fugind,se vor îndrepta;

Nistrule,tu umflă-ţi
Şi să treacă nu-i lă
Rupe poduri şi înghi
Tot ce-ai să'ntâlneşti î
Să nu scape bolşevici
Ce-au adus în ţară jal
Toată plaga bolşevic
Prinde-o'n valuri,du-o'n
Ajutând să reînvie,
Iarăşi,"ROMÂNIA MARE"!

SEMNALĀRI

- Liciniu Faina,Unirea cea mare; Wolf v.Aichelburg,Pe-un picior de plai..:Ion

[illegible] v cei
"partid"...

&& A apărut "Le pays roumain entre orient et occident - La "Moldo-valachie"
:la première moitié du XIX-e siècle",de Neagu Djuvara.Se poate obţine,cu
franci,la"Publications Orientales de France",avenue du Général Schmitz -
l Cergy-Pontoise Cédex - Franţa.-

&& Tribuna României inaugurează Anul Nou cu,pe prima pagină,versurile lui
nescu: Ce-ţi doresc eu ţie - Dulce Românie - Ţara mea de glorii - Ţara mea
dor?... La trecutu-ţi mare,mare viitor! Că'n nădejdea prezentului...

&& Citim,într'o foaie simistă,că,"între foame şi mişelie,nu mai există mora-
.Să fie asta o încercare de explicare a.. "chestiei"?

&& La Ottawa s'a înfiinţat o parohie românească,care şi-a început activita-
în ziua de Crăciun,când a slujit acolo pr.Nicolae Zelea.După masa comună au
bit părintele şi dnii Ion Zaharia,N.Pora,prof.Murgescu,prof.Ilie Popescu,etc.
La Aachen s'a stins,la 7 Aprilie,Const.Cernăianu.Înmormântarea,la Câmpulung.-
La Köln a murit,cu două săptămâni înainte,ginerele său,dr.D.Ştefănescu.-
Într'un sanatoriu s'a stins,la 81 ani,Ion Popinceanu,fost profesor la Univer-
ăţile din Lipsca,Halle,Berlin,München şi Erlangen.-

e v
făr
dan
210
950
Emi
de
lă"
tea
vor
+
+
+
sit

ric; L'exil c'est moi!; Expunerea de motive a"Soborului",-"Curentul",Febr.89.-

- Pr.Al.Raţiu,Sinodul dela München,- în "Libertatea",Febr.89.-
- Doru Novacovici,Să demascăm agenţii de influenţă,- în "Rom.Liber",Martie 89.-
- C.Goraş,Stânga miliardarilor; Stroe Moldovanu,Din scrântelile Telegrafului Român; "Acţiunea 1988 pentru salvarea României": Memorandum către ONU; N.Lupan, Unirea Basarabiei; Titu Bărbulescu,Istoria României şi istoria Românilor; G.Bălţean,Ucrainenii; G.Brana,RSR şi glas-perestroismul; H.Comaniciu,Libertate; Andrei Pandrea,Diagnostic; Radu Enescu,Europa de dincolo; C.Macri,Criza capitalismului şi colapsul socialismului; N.Stoia,Acum slobozeşte Doamne; Const.Mareş, Arta confuziei,- în "Cuvântul Românesc",Martie 89.-
- Wolf von Aichelberg,Moartea unui cimitir; Şerban Budişteanu,Numai speculaţii?- în "Dialog",Febr.89.-
- "Zborlu a nostru",Freiburg,4/88,conţine literatură,amănunte dela congresul aromân din vara trecută,ţinut la Freiburg,comemorarea a 175 de ani de la apariţia,la Viena,a Gramaticii aromâne a lui Mihail Boiagi.-
- A apărut vol.II din "Am trecut prin iad",de Ion Pantazi,cuprinzând,după anii de front şi închisoare din vol.I,viaţa sub comunişti şi aspecte din a exilului, deci anii 1964-1988.Cartea,cu foarte multe fotografii,conţine peste 700 de pagini şi costă 70 de mărci,de trimis,prin mandat sau cec,la adresa autorului: Gmünderstr.28 - 8000 München 70 - Germania; sau,pe acelaş nume,la: Bayerische Vereinbank - Bankleitzahl 700 202 70, konto 33810717 - München.-
- Dl Ioniţoiu a scos un nou număr din Deşteaptă-te Române(140 de pagini!),număr enciclopedic,închinat întregirii României,cu sumedenie de documente şi fotografii istorice,privind mai ales Bucovina,dar şi actualitatea,din ţară şi exil, comemorări(Eminescu,Păstorel,Maniu),versuri,totul încheindu-se cu un proiect de manifest-program al partidului naţional-ţărănesc.Colaborează Radina,Gh.Mazilu, etc."Volumul" dogoreşte de un genuin patriotism.-
- A ieşit şi nr 25 din Revista Scriitorilor Români ,scos prin abnegaţia dlui prof.C.Sporea,cu obişnuita bogată colaborare: N.Novac,Sergiu Grossu,Vintilă Horia,Al.Mircea,S.G.Theodoru,Nicu Caranica,Florica Baţu,Titus Bărbulescu,D. Ichim,Şt.Baciu,N.N.Ţimiraş,C.Amăriuţei,Antoaneta Bodisco,etc.
- A apărut Philosophia perennis,nr 1,Annales françaises de philosophie stylistique,în 175 de pagini,cu un frumos buchet de colaboratori: Georges Danesco,Cicerone Poghirc,Mariana Piscoci,Raoul Marin,Marco Cugno... Ce vreţi mai mult?
- Au apărut două volume din poeziile lui Vasile Militaru: unul,scos prin strădania d-lor prof.V.Gurău(care-i scrie şi prefaţa) şi Gr.Scorochirjă,se cheamă Poemele nemuririi şi a ieşit la editura"Cartea" din Freiburg; celălalt se cheamă Stropi de rouă şi a fost scos de editura"Nistru" din Bruxelles,ostenitori fiind dnii N.Lupan şi Gr.Scorochirjă.Versurile lui Vasile Militaru,pline de căldură,dragoste şi autenticitate ţărănească,au fost foarte populare în ţară,de aceea a şi murit în închisoare,căci ocupanţii nu l-au putut ierta.Credem că nici exilul nu le va ocoli...

Bucur Calangiu

DE PAŞTI de S.G.Theodoru

Dă-Mi Doamne ochii,ochii de-altădată,
Care'n prisosul razelor de soare
Zâmbeau la cerul bulgărit de vată,
Ce da'n căldură unde de răcoare.

Dă-mi Doamne ochii ce plimbau de mână
Cu ghioceii,primele brânduşe
Şi-un fir de iarbă care iar amână
A primăverii larg deschisă uşe.

Dă-mi Doamne ochii plini de încântare,
Cu rouă'n ei de-atâta bucurie
Când în livezi,cu fiecare floare
Se înscria un vers de poezie.

Belşug de-atâta farmec şi culoare,
Aduse'n preajma zilelor de Paşte,
Azi,amintire,un trecut ce doare
Şi-i răstignit în lumea ce renaşte.

&& Dintr'o chemare a dlui Florea Nicoriuc,român verde din Boianul Bucovinei furate de ruşi: Veniţi cu dragoste românească,inimi curate şi gânduri frăţeşti, să mulţumim lui Dumnezeu pentru toate darurile şi să-l rugăm să ne păzească de primejdii,pe noi şi neamul nostru,căci numai Sf.Biserică ne va salva Neamul şi scumpa noastră Patrie de jugul tiran şi venetic.Pe cei ce nu's totdeauna de aceleaşi păreri cu noi,îi poftim să intre în Sf.Biserică,să vadă,să audă şi să se convingă cum noi cu toţii suntem fraţi români creştini,cum noi cu toţii avem acelaş ţel: Salvarea NEAMULUI şi PATRIEI noastre,ROMÂNIA!-

---

Contribuţiile la VATRA se pot trimite: în Germania,la Öffentliche Sparkasse - 7800 Freiburg,Konto 1264443; în Italia,la Roma,C.C.Postale 43327006; în Franţa, la 75018 Paris,27 Bd Barbès,Crédit Lyonnais,compte 731101 Z(numai cu virament). Contribuţiile se pot trimite şi direct la redacţie,prin cec sau mandat poştal.
H rausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr.Petre Vălimăreanu
7800 Freiburg- Munchhofstr.12 - Germania